

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

04/2022/GR

Η ίδια δωρεά, η ίδια ευκαιρία

Κύριο άρθρο
Ο Θεός κάνει
καινούργια πράγματα

Θεία λειτουργία
Οικοδομώντας μαζί το
νέο ναό

Διδασκαλία
Καθορισμός του αξιώματος

Διεθνής Νεοαποστολική
Εκκλησία

■ Κυρίως θέμα

- 3 Ο Θεός κάνει καινούρια πράγματα !

■ Θεία λειτουργία

- 4 Οικοδομώντας μαζί το νέο ναό !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

- 10 Μία πίστη που αξίζει το όνομά της επίσης !

■ Επίσκεψη στην Αυστραλία

- 12 Μισθός μας, η αξία του Ιησού !

■ Επίσκεψη στην Αφρική

- 14 Επτά τρόποι να κοιτάξουμε το σταυρό !

Φωτόδεντρο: Τα ταξίδια του Αποστόλου Παύλου

- Φωτογραφία εξωφύλλου: Ν.Ε. Νοτίου Αμερικής
- Φωτογραφία επάνω: Βαπτιστήριο Λυδίας

■ Χώρος για παιδιά

- 16 Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά !
18 Στο σπίτι του Αμπέρ και της Έλενας στο Μακάου (Αυστραλία) !

■ Διδασκαλία

- 20 Επισκόπηση του καθορισμού του αξιώματος !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

- 24 Η Εκκλησία για τα παιδιά και με τα παιδιά !
26 Κοιτάζοντας λίγο ... !
28 Διασχίζοντας μαζί τον δρόμο !
30 Αυτό για το οποίο μιλούν οι Απόστολοι Περιφέρειας !
32 Νέα από την Ελλάδα !

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 11 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Ο Θεός κάνει καινούργια πράγματα !

Ο Κύριος δημιουργεί καινούργια πράγματα. Μέσω του Αγίου Πνεύματος δημιουργεί επίσης νέες γνώσεις, μας οδηγεί στην τέλεια γνώση του Ιησού Χριστού.

Ξέρω ότι ο ένας ή ο άλλος δυσκολεύεται με αυτό: Παρόλα αυτά, ορισμένα πράγματα πιστεύονται για χρόνια, κηρύσσονται για χρόνια και τώρα, όλα είναι διαφορετικά και καινούργια.

Ωστόσο, τι είναι αυτό που είναι τώρα το πιο σημαντικό: Αυτό που πίστευες, που είπες, που κήρυξες ή που άκουσες όλα αυτά τα χρόνια, ή αυτό που προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα και σε φέρνει πιο κοντά στον Ιησού Χριστό;

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, δεν θέλουμε απαραίτητα να προσκολληθούμε σε κάτι, αποκλειστικά και μόνο επειδή το πιστεύουμε ή το ακούμε εδώ και πολλά χρόνια. Ούτε τίθεται το ερώτημα αν ήταν σωστό ή λάθος.

Το μόνο ερώτημα που θα πρέπει να μας απασχολεί είναι: Αυτή η καινούργια σκέψη με κάνει να προσεγγίζω περισσότερο τον Ιησού; Αντιστοιχεί ακόμη περισσότερο με τη δική του νοοτροπία;

Εάν αυτή η καινούργια σκέψη με φέρνει πιο κοντά στον Κύριο, δεσμεύομαι να ακολουθώ αυτό το δρόμο και αποδέχομαι αυτή την καινούργια γνώση. Εάν όμως δεν αντιστοιχεί στο θέλημα του Θεού και αν με απομακρύνει από τον Ιησού Χριστό, δεν θέλω αυτή

Φωτογραφία: Διεθνής Ν.Ε.

την καινούργια σκέψη, αυτή τη νέα γνώση.

Αν όμως, η γνώση αυτή προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα, τότε με οδηγεί στη σωτηρία, στην ευλογία, στην εκλογή και με κάνει να προσεγγίζω ακόμη περισσότερο το Πνεύμα του Ιησού Χριστού. Ας την αποδεχόμαστε λοιπόν. Αδελφέ, αδελφή, άφησέ αυτή την καινούργια γνώση, αυτή τη νέα σκέψη, να σε καθοδηγεί !

Σας απευθύνω τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λυκ Σβάντερ

Οικοδομώντας μαζί το νέο ναό

Η θεία λειτουργία της Πεντηκοστής έλαβε χώρα στην κεντρική εκκλησία του Μπουένος Άιρες (Αργεντινή)

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Νοτίου Αμερικής

Α' Κορινθίους 3 : 16

« Δεν ξέρετε ότι είστε ναός του Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας; »

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, είμαστε ευγνώμονες στον επουράνιο Πατέρα μας, που εισάκουσε τις προσευχές μας και μας επέτρεψε να εορτάσουμε την εορτή της Πεντηκοστής, εδώ, ανάμεσά σας. Είναι κάτι που περιμέναμε ανυπόμονα· και είναι κάτι απλά θαυμάσιο να μπορούμε τώρα να το ζήσουμε. Είμαστε επίσης πολύ ευγνώμονες που όλοι οι Απόστολοι Περιφέρειας και οι αναπληρωτές τους μπορούν να είναι μαζί μας. Η παρουσία τους είναι για εμένα – και ίσως, για εσάς επίσης – κάτι το ιδιαίτερο. Αντιπροσωπεύουν όλα τα παιδιά του Θεού, όλους τους Νεοαποστολικούς χριστιανούς, σε ολόκληρο τον κόσμο.

Όλοι μαζί οδηγούν την Εκκλησία, σε όλο τον κόσμο και μέσω αυτών, μπορούμε να ενωθούμε πνευματικά με όλους τους αδελφούς και τις αδελφές στον κόσμο.

Όταν συλλογίζομαι τον λαό του Θεού μέσα στον κόσμο, εντυπωσιάζομαι από την ποικιλομορφία που μπορεί να αντιπροσωπεύει. Υπάρχει μια μεγάλη ποικιλομορφία στους κόλπους του λαού του Θεού. Πρώτον, οι πιστοί ζουν σε διαφορετικές χώρες· και ξέρετε, σε ορισμένες χώρες, υπάρχει ασφάλεια και ειρήνη, αλλά, σε άλλες χώρες βασιλεύει μια ισχυρή εγκληματικότητα, ή ο πόλεμος. Κάποιες χώρες είναι πολύ ανεπτυγμένες, άλλες πάλι αντίθετα, είναι λιγότερο. Μερικές χώρες είναι πολύ πλούσιες, άλλες, πολύ φτωχές. Αυτό επηρεάζει τις συνθήκες διαβίωσης για τους αδελφούς και τις αδελφές μας, που είναι πραγματικά διαφορετικές ανά τον κόσμο.

Στους κόλπους της Εκκλησίας μας επίσης υπάρχει μεγάλη διαφορετικότητα. Σε ορισμένες χώρες, μετράμε εκατομμύρια μέλη και σε άλλες, δεν έχουμε, παρά μια δωδεκάδα πιστών. Κάποια παιδιά του Θεού απότελούν μέρος μια μεγάλης κοινότητας, κάποια άλλα, είναι ολομόναχα και απομονωμένα. Αν λάβουμε υπόψη την προσωπική και ατομική τους κατάσταση, οι διαφορές είναι ακόμη μεγαλύτερες. Μερικοί είναι υγιείς, άλλοι είναι συνέχεια ασθενείς. Υπάρχουν φτωχοί και πλούσιοι. Κάποιοι μακροημερεύουν, άλλων πάλι η ζωή είναι σύντομη. Ορισμένοι έχουν πολλά χαρίσματα, δεξιότητες και δυνατότητες και άλλοι λιγότερα. Μια τεράστια ποικιλομορφία.

Ως άνθρωποι, δεν μπορούμε να τα εξηγήσουμε όλα αυτά. Θα ήταν μάταιο να τα σκεφτόμαστε, επειδή δεν θα βρίσκαμε απάντηση. Το μόνο που ξέρουμε είναι ότι ο Θεός θέλει να σβήσει αυτή την αδικία. Θέλει να οδηγήσει όλους τους ανθρώπους στη νέα δημιουργία, στην οποία δεν θα υπάρχει αδικία· όπου όλοι οι άνθρωποι θα είναι ελεύθεροι από το κακό, τον θάνατο και τις ασθένειες. Αυτά είναι όλα όσα ξέρουμε.

Την Πεντηκοστή εορτάσουμε την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος – και αυτό είναι κάτι μεγαλειώδες. Όλα τα παιδιά του Θεού που είναι αναγεννημένα με νερό και Πνεύμα, έχουν λάβει την ίδια Δωρεά: Αυτή του Αγίου Πνεύματος. Έλαβαν έτσι τη δυνατότητα να μεταμορφωθούν στην εικόνα του Χριστού. Έχουν πλέον τη δυνατότητα να εισέλθουν ως πρωτότοκοι στην βασιλεία του Θεού. Και όλοι οι αναγεννημένοι με νερό και Πνεύμα, έχουν λάβει την ίδια ακριβώς Δωρεά, το Άγιο Πνεύμα. Έχουν την ίδια δυνατότητα ακριβώς, την ίδια ευκαιρία να εισέλθουν στην βασιλεία του Θεού, ως πρώτοι καρποί. Έχουν μικρή σημασία οι συνθήκες που ζεις, αν είσαι υγιής ή όχι, αν είσαι πλούσιος ή όχι, αν είσαι ταλαντούχος ή όχι.

Ένα μόνο μετρά: το θέλημά σου να μεταμορφωθείς στην εικόνα του Χριστού. Εάν είσαι αποφασισμένος να εισέλθεις στην βασιλεία του Θεού ως πρώτος καρπός, ο Θεός θα σου δώσει όλα όσα χρειάζεσαι γι' αυτό – ανεξάρτητα από τις συνθήκες της ζωής σου. Αυτή είναι η μεγάλη παρηγοριά της Πεντηκοστής. Δεν έχει σημασία, σε ποια κοινότητα ανήκεις, η ηλικία σου και ούτω καθ' εξής. Ας είμαστε αποφασισμένοι να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού και να μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού. Στο λέω: Μπορείς να το επιτύχεις!

Τη Πεντηκοστή εορτάζουμε επίσης τα γενέθλια της Εκκλησίας του Χριστού, η οποία έγινε ορατή στη γη την Πεντηκοστή, χάρη στη συνάθροιση των πιστών που σφραγίστηκαν με το Άγιο Πνεύμα. Εδώ, ο Απόστολος Παύλος συγκρίνει την Εκκλησία του Χριστού, με ναό. Είναι ο ναός της Καινής Διαθήκης. Ο Παύλος προσθέτει ότι κάθε πιστός είναι μια πέτρα που τοποθετήθηκε από τον Θεό σε αυτό το οικοδόμημα.

Στην Παλαιά Διαθήκη ο ναός ήταν η κατοικία του Θεού επί γης. Ο λαός του Ισραήλ πήγαινε στο ναό για να συναντήσει τον Θεό. Οι Εβραίοι συναθροίζονταν στο ναό για να συναντήσουν τον Θεό, να τον υμνήσουν και να τον ευχαριστήσουν. Όταν δέχονταν επίθεση από τους εχθρούς, μαζεύονταν στο ναό και εκλιπαρούσαν για την βοήθεια του

Θεού. Έρχονταν επίσης για παρακαλέσουν για συγχώρηση από τον Θεό και έφεραν προσφορές για να την λάβουν. Αυτή ήταν η Παλαιά Διαθήκη.

Στην Καινή Διαθήκη, είναι η Εκκλησία που είναι ο ναός του Θεού. Είναι η συνάθροιση των πιστών που είναι βαπτισμένοι και ακολουθούν τον Χριστό. Συναθροίζομαστε στην θεία κοινωνία, στην κοινωνία των παιδιών του Θεού, για να συναντήσουμε τον Θεό. Επειδή ξέρουμε ότι συναντάμε τον Θεό στην θεία λειτουργία, υμνούμε μαζί το όνομά του και εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας. Το κάνουμε στις προσευχές μας, διαμέσου της μουσικής, φέρνουμε τις δωρεές μας και κάνουμε το καλό στον πλησίον μας. Είναι επίσης ένας τρόπος να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στον Θεό: Υπηρετούμε ο ένας τον άλλον, κάνουμε το καλό ο ένας στον άλλον. Ο Ιησούς είπε: Κάθε φορά που κάνετε αυτά στον πιο μικρό από τους αδελφούς μου, στην πιο μικρή από τις αδελφές μου, σε μένα το κάνετε (βλ. Ματθαίος 25:40). Είναι επομένως ένας θαυμάσιος τρόπος για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας, όταν συναθροίζομαστε στην κοινωνία των παιδιών του Θεού και κάνουμε το καλό ο ένας στον άλλον.

*Καλούμαστε να
συμβάλλουμε, με τα
χαρίσματα και τις
δυνάμεις μας, ώστε το
Ευαγγέλιο να συνεχίσει
να κηρύσσεται και
στο μέλλον!*

Συναθροίζομαστε επίσης για να ικετεύσουμε την βοήθεια του Θεού. Πριν απ' όλα του ζητούμε να μας απελευθερώσει από το κακό. Ξέρουμε ότι, αν έλθουμε εδώ και ζητήσουμε από τον Θεό να μας βοηθήσει, θα το κάνει. Είμαστε βέβαιοι ότι μπορούμε να έλθουμε κοντά στον επουράνιο Πατέρα μας και μπορούμε να του αναφέρουμε όλες τις ανησυχίες μας που αφορούν την επίγεια ζωή μας. Τον εμπιστευόμαστε, είναι ο Πατέρας μας, ξέρει τι έχουμε ανάγκη και θα μας το δώσει. Και αν προσευχόμαστε ο καθένας για τους άλλους, θα μας ακούσει.

Η πιο σημαντική προσευχή μας, ωστόσο, είναι ασφαλώς η εξής: «Απελευθέρωσέ μας από το κακό· οδήγησέ μας στην βασιλεία σου, στην ελευθερία». Ο Θεός θα εισακούσει αυτή την προσευχή. Εργάζεται ήδη για να μας απελευθερώσει από το κακό.

Ζητούμε επίσης από τον Θεό, να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας. Όταν προσευχόμαστε μαζί το «Πατέρα μας», ομολογούμε τις αμαρτίες μας και παρακαλούμε τον Θεό να μας συγχωρήσει· να συγχωρήσει τις αμαρτίες του αδελφού και τις αδελφής μας. Ο Θεός εισακούει επίσης και αυτή την προσευχή. Και αυτό που είναι όμορφο, είναι ότι δεν χρειάζεται να φέρουμε μια προσφορά για να αποκτήσουμε τη συγχώρηση. Έχουμε τον Ιησού Χριστό. Έφερε την θυσία. Την έφερε μια φορά και φτάνει. Η θυσία του ισχύει αιώνια, για όλους τους ανθρώπους. Κατά συνέπεια,

όταν συναθροίζομαστε, δεν χρειάζεται να φέρουμε προσφορές για να αποκτήσουμε τη συγχώρηση. Στις συναθροίσεις μας, εορτάζουμε την θυσία του Ιησού Χριστού· και υμνούμε τον Κύριο για την θυσία του. Το κάνουμε, όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία. Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας. Ο Ιησούς Χριστός έφερε την θυσία του· ισχύει ακόμη και πάντα θα ισχύει.

*Κάθε πιστός είναι
μια πέτρα που
αποτελεί μέρος
του ναού !*

Αυτό είναι το νόημα αυτής της δήλωσης, σύμφωνα με την οποία, η Εκκλησία είναι ο ναός της Καινής Διαθήκης. Συγκεντρωνόμαστε για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας και να δοξάζουμε τον Θεό, για να προσευχόμαστε και να τον ικετεύουμε να βοηθήσει, τόσο εμάς, όσο και τους πλησίον μας· να τον παρακαλούμε να συγχωρεί

τις αμαρτίες μας· και για να εορτάζουμε την θυσία του Ιησού Χριστού.

Στην Παλαιά Διαθήκη, ο ναός είχε ακόμη ένα νόημα: Οικοδομώντας ένα ναό, ο Σολομών ήθελε να ανοίξει ένα δρόμο. Ήθελε να βεβαιωθεί ότι όλοι οι Εθνικοί θα μπορούσαν να δουν ότι ο Παντοδύναμος Θεός ζει ανάμεσα στον λαό του, επί της γης. Επομένως, ο ναός ήταν ένα σημάδι της παρουσίας του Θεού στον Ισραήλ και επομένως στην γη. Η Εκκλησία του Χριστού είναι ο ναός της Καινής Διαθήκης. Επομένως, η Εκκλησία είναι επίσης, ένα σημάδι ότι ο Θεός είναι πάντα παρών και ότι ενεργεί επί της γης.

Η Αγία Κοινωνία για τους εκλιπόντες, τοποθετείται στα χέρια των Αποστόλων Ζεράρντ Ζανότι και Γουλιέλμου Κανέσα, που πρόκειται να τεθούν σε ηρεμία, κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας

παρά στους ανθρώπους. Οφείλουμε επίσης να είμαστε μια απόδειξη ότι ο Θεός, όχι μόνο ζει στις καρδιές μας, αλλά ότι ενεργεί επίσης στους κόλπους της κοινότητας και μέσα στις καρδιές μας. Αυτό φαίνεται μέσα από την πνευματική μας ανάπτυξη. Ξέρω, δεν είναι κάτι νέο. Κηρύττεται εδώ και δεκαετίες, εδώ και αιώνες.

Ωστόσο, αναρωτιέμαι σοβαρά, που είναι η πνευματική ανάπτυξη. Είναι όμορφο να ακούει: «Ναι, προετοιμαζόμαστε για την επιστροφή του Χριστού, συμμετέχουμε στις θείες λειτουργίες, φέρνουμε τις προσφορές μας». Αλλά, το ερώτημα που προκύπτει είναι πάντα το ίδιο: «Έχετε αλλάξει;». Ο καθένας μπορεί να απαντήσει από μόνος του. Σας παρακαλώ, μη σκέπτεστε τον πλησίον σας. Σκεφτείτε τον εαυτό σας. Είμαι απόλυτα ειλικρινής: Δεν είμαι ικανοποιημένος από την απάν-

Όταν ο Παύλος είπε ότι κάθε πιστός ήταν μια πέτρα που ανήκει σε αυτό το ναό, σημαίνει επίσης ότι κάθε μέλος της Εκκλησίας είναι ένα σημάδι της παρουσίας του Θεού επί της γης. Η ακριβέστερα: Εφόσον πρόκειται για την Εκκλησία του Χριστού, κάθε πιστός, κάθε χριστιανός θα όφειλε να είναι ένα σημάδι ότι ο Ιησούς Χριστός δεν είναι μόνο μια φιγούρα της ιστορίας· είναι ο Ζωντανός, είναι παρών επί της γης και εργάζεται. Εσύ και εγώ, αδελφέ και αδελφή, καλούμαστε να είμαστε ένα ορατό σημάδι της παρουσίας και της δραστηριότητας του Θεού. Μπορούμε να δίνουμε μαρτυρία ότι ο Θεός ζει μέσα στις καρδιές μας. Δεν είναι μακριά, στον ουρανό και του μιλάμε πότε, πότε. Όχι, είναι ο Ζωντανός και ζει μέσα στην καρδιά μου! Είναι πάντα δίπλα μας.

Επειδή ο Θεός είναι κοντά μας, επειδή ζει μέσα στις καρδιές μας, θέλουμε να είμαστε ευάρεστοι στον Θεό και όχι στους ανθρώπους. Αυτό φαίνεται να είναι προφανές, αλλά δεν είναι. Όταν βλέπουμε την ενέργεια που καταναλώνουν οι άνθρωποι για να ικανοποιήσουν άλλους ανθρώπους· κάνουν τα πάντα για να είναι σαν τους άλλους· για να ανταποκρίνονται στην επικρατούσα άποψη· για να λένε ακριβώς αυτά που λένε και οι άλλοι· για να λαμβάνουν μερικά «Σ' αγαπώ», στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Θέλουν να γίνονται αποδεκτοί από τους άλλους. Ή για να το πω με βιβλική γλώσσα: Θέλουν να ικανοποιούν τους ανθρώπους. Και με τον Θεό, τι γίνεται;

Θέλουμε να αποδεικνύουμε ότι ο Θεός ζει μέσα στις καρδιές μας. Θα είναι λοιπόν πάντα πιο σημαντικό για εμάς, να είμαστε ευάρεστοι στον Θεό περισσότερο,

τησή μου. Οφείλουμε να εργαζόμαστε επάνω σε αυτό το σημείο. Υπάρχουν πολλά πράγματα που πρέπει να αλλάξουμε, που θα μπορούσαμε να αλλάξουμε, στον τρόπο που σκεπτόμαστε, στον τρόπο που ζούμε. Σε ορισμένες περιπτώσεις και καταστάσεις, θα πρέπει να εμπιστευόμαστε περισσότερο τον Θεό. Θα μπορούσαμε, θα έπρεπε, να συμπεριφερόμαστε διαφορετικά στον πλησίον μας. Υπάρχουν ακόμη πολλά πράγματα για να κάνουμε.

Ας είμαστε ένα σημάδι ότι ο Θεός εργάζεται στους κόλπους της Εκκλησίας και μέσα στις καρδιές μας. Να θυμάστε ότι είμαστε αποφασισμένοι να μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού. Ο Θεός κάνει από την πλευρά του αυτό που χρειάζεται, μένει σε μας να κάνουμε το δικό μας.

Ένα άλλο σημάδι της παρουσίας του Θεού είναι η ενότητα του λαού του. Ο Ιησούς Χριστός προσευχήθηκε για την ενότητα του λαού του Θεού. Για αυτόν, η ενότητα των μαθητών αντανακλούσε την ενότητα της Αγίας Τριάδας. Ήθελε για τον λαό του να είναι ένα, όπως κι εκείνος με τον Πατέρα του είναι ένα, έτσι ώστε να καταδεικνύεται ότι είναι η Αγία Τριάδα που ενεργεί εδώ. Η Εκκλησία είναι το ορατό σημάδι της παρουσίας του Θεού· γι' αυτό εργαζόμαστε για την ενότητα του λαού του Θεού, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα σημάδια του. Εκεί όπου ο Θεός είναι πραγματικά παρών, ως ενότητα του Θεού, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, εκεί υπάρχει η ενότητα και η μοναδικότητα.

Καλούμαστε όλοι να συμβάλλουμε στην οικοδόμηση της Εκκλησίας, του ναού. Κατά κάποιο τρόπο, είμαστε

υπεύθυνοι για το μέλλον της οικοδόμησης, αυτής της Εκκλησίας. Καλούμαστε όλοι να συνεισφέρουμε με τις δωρεές και τις δυνάμεις μας, ώστε να κηρύττεται και στο μέλλον το Ευαγγέλιο· να μπορεί επίσης να κηρύττεται στις επερχόμενες γενεές η επιστροφή του Χριστού· η Νυμφία του Χριστού, να μπορεί επίσης να προετοιμάζεται για το μέλλον· να μπορούν επίσης οι πιστοί να είναι σε κοινωνία μεταξύ τους και με τον Θεό, στο μέλλον. Κάθε βαπτισμένος καλείται να συνεισφέρει. Σίγουρα, με διαφορετικά χαρίσματα και δεξιότητες· έχουμε και διαφορετικές ευθύνες. Χρειαζόμαστε τον καθένα και όλοι μπορούν να συνεισφέρουν. Υπηρετούμε μαζί τον Κύριο. Και συμπληρώνουμε ό ένας τον άλλον με τα χαρίσματά μας. Αυτό θα είναι απαραίτητο μέχρι την επιστροφή του Χριστού.

Βέβαια, δεν μπορούμε να οικοδομήσουμε αυτή την Εκκλησία, αυτό το ναό, με ανθρώπινο τρόπο. Αν ήταν έτσι, όλοι θα έλεγαν: «Θα πρέπει να είναι άνετα για μένα. Θα επιθυμούσα η Εκκλησία να οικοδομηθεί με τρόπο που να με ευχαριστεί. Δεν επιθυμώ να αλλάξω τις απόψεις μου. Θα ήθελα να με αποδεχθούν όπως είμαι. Δεν θέλω να αλλάξω τις συνήθειές μου». Φανταστείτε μια Εκκλησία οικοδομημένη με αυτό τον τρόπο. Θα ήταν χάος. Όχι, ο Θεός λέει: «Είσαι υπεύθυνος για την οικοδόμηση του ναού, αλλά θα γίνει σύμφωνα με το δικό μου σχέδιο». Το σχέδιό του είναι πολύ συγκεκριμένο.

Το σχέδιο του Θεού είναι το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, η διδασκαλία των Αποστόλων, όπως αυτή περιγράφεται μέσα στην Αγία Γραφή. Όταν μιλώ για την Βίβλο, προκύπτουν πολλά ερωτήματα. Πολλοί αναφέρονται στην Αγία Γραφή για να επιβεβαιώσουν τη δική τους άποψη. Η Βίβλος χρησιμοποιείται σχεδόν για τα πάντα. Πάντα μπορούμε να βρούμε σε αυτήν, ένα λόγο για να επιβεβαιώσουμε τη δική μας γνώμη. Ένας που θέλει να σκοτώσει κάποιον, μπορεί να διαβάσει την Αγία Γραφή και να βρει ένα καλό λόγο για να το κάνει. Υπερβάλλω λίγο, αλλά καταλαβαίνετε τι θέλω να πω.

Δεν θέλουμε να χρησιμοποιούμε την Βίβλο με αυτό τον τρόπο. Θέλουμε να τη διαβάζουμε υπό το φως του Αγίου Πνεύματος. Αποστολή του αποστολικού αξιώματος είναι να ερμηνεύει την Αγία Γραφή κάτω από το φως του Αγίου Πνεύματος και όλοι έχουμε λάβει τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Σας παρακαλώ να χρησιμοποιείτε αυτή τη Δωρεά και όχι την προσωπική σας άποψη όταν διαβάζετε και ερμηνεύετε την Βίβλο. Διαβάζοντας την Αγία Γραφή, κάτω από το φως του Αγίου Πνεύματος, η ανάγνωση αυτή ξυπνά την αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον. Τότε, η ανάγνωση αυτή γίνεται πολύ χρήσιμη. Επειδή εμπεριέχει την αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον. Και να θυμάστε: Είναι πιο σημαντικό να ευχαριστούμε τον Θεό, παρά τους ανθρώπους.

Με αυτό τον τρόπο συμβάλλουμε στην οικοδόμηση

του ναού. Θέτουμε από κοινού τις δωρεές μας, τις ικανότητες, τις δυνάμεις, την ενέργειά μας, για να κηρύττεται και στο μέλλον το Ευαγγέλιο, για να αναγγέλλεται η επιστροφή του Χριστού, για να προετοιμάζεται η Νυμφία και για να μπορούν τα παιδιά του Θεού, να είναι σε κοινωνία μεταξύ τους. Ομολογουμένως, ο ναός αυτός δεν έχει ολοκληρωθεί. Είναι ακόμη υπό κατασκευή· και όταν κοιτάζουμε ένα κτίριο υπό κατασκευή, διακρίνουμε ότι λείπει κάτι. Το ορατό, ζωντανό μέρος της Εκκλησίας μας, η συνάθροιση των ζωντανών, είναι ακόμη ατελής. Σας παρακαλώ, μη προσβάλλεστε! Είναι απόλυτα φυσιολογικό. Είναι στο στάδιο της κατασκευής. Αυτό που έχει σημασία δεν είναι το πόσες ατέλειες μπορείτε να δείτε, αλλά το πως τις αντιμετωπίζουμε. Η Εκκλησία δεν μπορεί να είναι τέλεια, όσο είναι στην γη. Αλλά, με την βοήθεια του Θεού και κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να χειριστούμε τις ανθρώπινες ατέλειες, με ένα τέλειο τρόπο. Και εδώ επίσης πρέπει να αφηνόμαστε στο Άγιο Πνεύμα, να μας εμπνέει. Μας διδάσκει τον τρόπο, να αντιμετωπίζουμε αυτές τις καταστάσεις.

Την ημέρα της επιστροφής του, ο Χριστός θα πάρει μαζί του το μέρος της Εκκλησίας που θα είναι έτοιμο. Δεν θα είναι τέλεια, αλλά θα την τελειοποιήσει με την χάρη και την αξία του. Τότε μόνο θα μπορέσουμε να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού.

Ο ναός θα εγερθεί οριστικά στη νέα Δημιουργία, όταν όλοι όσοι πιστεύουν στον Ιησού Χριστό και θα τον έχουν ακολουθήσει, όταν όλοι όσοι θα έχουν γίνει αποδεκτοί από τον Θεό, θα ζήσουν σε μια τέλεια και αιώνια κοινωνία με τον Θεό. Τι χάρη! Δεν χρειάζεται να περιμένουμε τόσο πολύ. Ήδη, από τώρα περιμένουμε την επιστροφή του Χριστού.

Μετά τις συμμετοχές στο κήρυγμα, ο Πρωταπόστολος εκφράστηκε: Η δύναμη του Αγίου Πνεύματος δεν εξαρτάται από την ηλικία. Ενεργεί διαμέσου, τόσο των νέων, όσο και των μεγαλύτερων σε ηλικία. Σήμερα το πρωί επίσης, έχουμε μια επιπλέον ευκαιρία να βιώσουμε την εμπειρία της δύναμης του Αγίου Πνεύματος.

Όταν προετοιμαζόμαστε για τη άφεση των αμαρτιών και τον εορτασμό της Θείας Κοινωνίας, προσευχόμαστε όλοι μαζί: «Συγχώρησέ μας, όπως και εμείς συγχωρούμε, εκείνους που μας έχουν κάνει κακό». Όταν προσευχόμαστε γι' αυτό, όλοι μαζί, δεν παρακαλούμε μόνο για την άφεση των αμαρτιών μας, αλλά, ικετεύουμε επίσης τον Θεό, να συγχωρήσει τις αμαρτίες του πλησίον μας· κατόπιν, δεσμευόμαστε να συγχωρήσουμε τον πλησίον μας. Αυτά, είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Από την μία πλευρά, ικετεύουμε τη συγχώρηση για τον πλησίον μας και από την άλλη, θέλουμε επίσης να συγχωρήσουμε τον πλησίον μας. Ξέρω ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις είναι εξαιρετικά δύσκολο να συγχωρήσεις τον πλησί

Les Οι νέοι Απόστολοι Νέστορ Μαντζέλι (Néstor Manzelli), Κλαούντιο Βιντέλα (Claudio Videla) και Πάμπλο Μπάσο (Pablo Basso)

ον σου, όταν έχει κάνει κάτι, πραγματικά φρικτό. Κάποιοι τότε φοβούνται και λένε: Θα με συγχωρήσει ο Θεός, αν δεν είμαι ικανός να συγχωρήσω;».

Ο Πρωταπόστολος Λέμπερ έλεγε συχνά ότι αυτό που μετράει είναι, να είμαστε τουλάχιστον να είσαι πρόθυμος να συγχωρήσεις. Μην ανησυχείς επομένως, αν χρειαστείς κάποιο χρόνο για να φτάσεις εκεί. Ο Θεός θα δει τις προσπάθειες που κάνεις να συγχωρήσεις τον πλησίον σου.

Ωστόσο, κατόπιν έρχεται η άλλη πτυχή: προσευχόμεστε και ικετεύουμε τον Θεό να συγχωρήσει τον πλησίον μας. Είναι άλλο πράγμα. Αδελφοί και αδελφές, εάν δεν είστε ακόμη σε θέση να συγχωρήσετε τον πλησίον σας, κάντε τουλάχιστον το πρώτο βήμα και παρακαλέστε τον Θεό να το κάνει! Ανακαλέστε την ιδέα ότι ο Θεός θα έπρεπε να τον τιμωρήσει, να τον καταδικάσει. Προσευχόμαστε: «Σε παρακαλώ Θεέ μου, δεν μπορώ να τον συγχωρήσω, αλλά, εσύ συγχώρησέ τον!» Είμαι πεπεισμένος ότι αυτό θα είναι ένα αποφασιστικό πρώτο βήμα, για να μπορέσουμε κι εμείς επίσης, να συγχωρήσουμε τον πλησίον μας. Μπορούμε να κάνουμε αυτό το βήμα, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Στη συνέχεια βιώνουμε την εμπειρία της δύναμης του Αγίου Πνεύματος στον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας. Διαμέσου της δύναμης και της δραστηριότητας του Αγίου Πνεύματος, δεν λαμβάνεις μόνο το ψωμί και το κρασί, αλλά το σώμα και το αίμα του Ιησού Χριστού. Αυτό καθίσταται δυνατό μόνο μέσα από τη δραστηριότητα και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Λαμβάνοντας την Αγία Κοινωνία, λαμβάνοντας το σώμα και το αίμα του Χριστού, ενισχύεται η κοινωνία

μας με τον Ιησού Χριστό. Μας λέει: «Λάβε, έτσι; Είμαι εδώ, είμαι εγώ! Βλέπεις; Σε αγαπώ και πέθανα για σένα! Δες δίπλα σου! Βλέπεις; Θέλω να σε οδηγήσω στην βασιλεία μου και επιθυμώ να είσαι μαζί μου στην αιωνιότητα! Λάβε, είμαι εγώ!» Αυτό ενισχύει την κοινωνία με τον Ιησού Χριστό.

Όταν λαμβάνουμε το σώμα και το αίμα του Ιησού και επομένως τη θεϊκή του φύση, λαμβάνουμε επίσης τη δύναμη να νικήσουμε. Σκεπτόμαστε να μεταμορφωθούμε. Κάνουμε ένα ακόμη βήμα στην πνευματική μας ανάπτυξη. Κατά τον εορτασμό της Αγίας Κοινωνίας λαμβάνουμε αυτή τη δύναμη, είμαστε συναθροισμένοι γύρω από τον Ιησού και αυτό ενισχύει την κοινωνία και την ενότητά μας. Σίγουρα είμαστε διαφορετικοί, αλλά, είμαστε μαζί εν Χριστώ!

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Η Εκκλησία του Χριστού είναι η συνάθροιση των πιστών που είναι βαπτισμένοι και ακολουθούν τον Χριστό. Ας είμαστε ένα ορατό σημάδι ότι ο Θεός είναι παρών και ενεργεί στην γη και μέσα στις καρδιές μας· και καλούμαστε να συμβάλλουμε στην οικοδόμηση της Εκκλησίας. Το κάνουμε σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Μία πίστη που αξίζει το όνομά της επίσης

Κυριακή 22 Μαΐου 2022 – σημαντικές στιγμές στο Βερολίνο: Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ έθεσε σε ημερία τον Απόστολο Περιφέρειας Βόλφγκανγκ Ναντόλνυ, διόρισε ένα νέο Απόστολο Περιφέρειας, χειροτόνησε ένα νέο Απόστολο και συγχώνευσε την εκκλησιαστική Περιφέρεια του Βερολίνου-Βρανδεμβούργου με αυτή της Βορειοανατολικής Γερμανίας.

φωτογραφίες: Jens Lange

Για 17 χρόνια, ο Απόστολος Περιφέρειας Ναντόλνυ προέδρευε σε αυτή την μεγάλη περιφέρεια: «Προκύπτουν ερωτήματα, ίσως επίσης και κάποια ερωτήματα, ακόμη και κάποιο φόβος», εκφράστηκε στην εισαγωγή του ο διεθνής προϊστάμενος της Εκκλησίας. Επειδή, δεν είμαστε απλώς μέλη ενός οργανισμού, η συνεργασία είναι πάντα επίσης, μια υπόθεση καρδιάς. Υπήρχαν και παρηγορητικά λόγια για το εκκλησίασμα τη στιγμή εκείνη: «Η ιστορία δεν σταματά, ο Θεός ήταν παρών και θα είναι παρών στο μέλλον, ήταν ανάμεσά μας και θα παραμένει ανάμεσά μας».

Το νερό συμβολίζει τη ζωή, εξήγησε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Το ζωντανό νερό αντιπροσωπεύει τη σωτηρία, την αιώνια ζωή, την κοινωνία με τον Θεό. Και η δίψα της ψυχής περιγράφει την έλλειψη που νοιώθει η ψυχή όταν αποξενώνεται από τον Θεό.

«Ο Ιησούς Χριστός χρησιμοποιεί εδώ την εικόνα του νερού, για να περιγράψει κάτι άλλο ακόμη – μιλάει πράγματι για το Πνεύμα». Απαραίτητη προϋπόθεση για την λήψη του Αγίου Πνεύματος είναι η πίστη στον Ιησού Χριστό.

Η πίστη ξεδιπλώνει αποτελέσματα

Ωστόσο, η πίστη στον Ιησού Χριστό δεν είναι η μόνη απαραίτητη προϋπόθεση για την λήψη του Αγίου Πνεύματος, είναι επίσης απαραίτητη για να μπορέσει να ξεδιπλωθεί το σωτήριο αποτέλεσμα του μυστηρίου. Αυτό ισχύει για κάθε μυστήριο. «Εκεί όπου η πίστη στον Ιησού Χριστό δεν είναι πλέον αρκετά ισχυρή, η αποτελεσματικότητα του Αγίου Πνεύματος δεν μπορεί πλέον να βιωθεί πραγματικά ως εμπειρία, με τέτοιο τρόπο, ώστε να παρηγορεί, να εξαγνίζει, να ενισχύει, να ενθαρρύνει».

Αλλά, τι είναι ακριβώς αυτή η πίστη; Πίστη στον Ιησού Χριστό, είναι πρώτα απ' όλα, να μην αμφιβάλουμε για αυτό που δεν βλέπουμε, έτσι είναι γραμμένο στις Γραφές. Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ διευκρίνισε: «Οι άνθρωποι πάντα είχαν πρόβλημα με αυτό, ακόμη και στην εποχή μας επίσης: Πρέπει κάποιος να πιστεύει και να μην αμφιβάλει για αυτό που δεν βλέπει». Ο σύγχρονος άνθρωπος δεν μπορεί πλέον να διαχειριστεί το χάσμα ανάμεσα στο κήρυγμα και την πραγματικότητα: «Αμφιβάλει για αυτό που δεν βλέπει ή δεν καταλαβαίνει». Οι άνθρωποι δεν μπο-

Ο πρεσβύτερος περιφέρειας Τόμας Κρακ (Thomas Krack) χειροτονήθηκε Απόστολος

ρούν πλέον να πιστέψουν, επειδή, αυτά που βλέπουν και αντιλαμβάνονται, δεν ανταποκρίνονται σε αυτά που τους λέει ο Θεός

Η πίστη καταδεικνύει τις συνέπειες

Η Κατήχηση καθορίζει την πίστη με διαφορετικό τρόπο: Η πίστη είναι μια άνευ όρων αφοσίωση στον Ιησού Χριστό, μια εσωτερική παρόρμηση να οργανώσει ο άνθρωπος τη ζωή του σύμφωνα με τις Εντολές του Χριστού. Επομένως, δεν είναι μόνο ζήτημα να μην αμφιβάλλει κανείς για αυτό που δεν βλέπει, αλλά και για μια, άνευ όρων προσκόλληση στον Ιησού Χριστό. «Το Άγιο Πνεύμα είναι πάντα εδώ, η Δωρεά του Αγίου Πνεύματος είναι πάντα ανάμεσά μας, αλλά δεν μπορεί πλέον να αναπτυχθεί πραγματικά, επειδή η πίστη έχει εξασθενήσει». Γι' αυτό, συνέχισε ο Πρωταπόστολος, θα πρέπει να αναρωτηθούμε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε για να το θεραπεύσουμε αυτό.

«Οφείλουμε να επικεντρωθούμε σε αυτό που προάγει την πίστη!» Ως παράδειγμα, ο ηγέτης της Εκκλησίας παρέθεσε τα λόγια του Παύλου, από την Επιστολή του προς Ρωμαίους: «Επομένως, η πίστη είναι διαμέσου τής ακοής· η δε ακοή διαμέσου τού λόγου τού Θεού» (Ρωμαίους 10:17). Η συμμετοχή στην Αγία Κοινωνία μας επιτρέπει επίσης να ενδυναμώνουμε συνεχώς το δεσμό μας με τον Ιησού Χριστό. «Εάν κάποιος, σκόπιμα και οριστικά σταματήσει να συμμετέχει στις θείες λειτουργίες και αν παραιτηθεί από την Αγία Κοινωνία, κινδυνεύει να δει την πίστη του να μειώνεται και να μην αισθάνεται πλέον την αποτελεσματικότητα του Αγίου Πνεύματος», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος.

Αυτή η προσκόλληση στον Ιησού Χριστό έχει ως αποτέλεσμα να αναβλύζει ζωντανό νερό, δηλαδή

σωτηρία. Τότε, δεν υπάρχει ανεπάρκεια: «Είτε υπάρχει κορωναιός, είτε όχι, είτε πόλεμος είτε όχι, είτε είναι κάποιος πλούσιος, είτε φτωχός, είτε βρίσκεται σε μια μεγάλη κοινότητα είτε σε μια μικρή, εδώ ή εκεί, παντού, είναι δυνατόν να βιώσει την εμπειρία της αποτελεσματικότητας του Αγίου Πνεύματος»,

Το Άγιο Πνεύμα μας ενθαρρύνει να δίνουμε μαρτυρία

Αυτό δεν ισχύει μόνο για τον ίδιο τον πιστό. Εξάλλου, το Άγιο Πνεύμα είναι ένα πνεύμα μαρτυρίας – δίνει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. Το Άγιο Πνεύμα παράγει· και εκεί όπου ενεργεί, μαρτυρεί ταυτόχρονα τον Ιησού Χριστό. Ο πιστός μπορεί να γίνει μια ευλογία για τον περίγυρό του. Υπάρχουν ακόμη πολλοί άνθρωποι που διψούν και στερούνται την αγάπη. «Πολλοί άνθρωποι δεν έχουν ειρήνη, καμία εμπιστοσύνη. Φοβούνται το μέλλον. Είναι πνευματική δίψα. Τότε μπορούμε να φέρουμε την βοήθειά μας, χάρη στην πίστη μας».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιωάννης 7 : 38-39 :

« Όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του. (Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα δοσμένο το Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί) ».

Η πίστη στον Ιησού Χριστό είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για να σωθούμε. Συνίσταται στο να είμαστε πεπεισμένοι για την αλήθεια της διδασκαλίας του, να είμαστε προσκολλημένοι σε αυτόν και να είμαστε αποφασισμένοι να τον υπακούμε. Η πίστη τρέφεται με το κήρυγμα και την Αγία Κοινωνία. Χάρη στο Πνεύμα, μπορούμε να βοηθάμε τους άλλους.

Μισθός μας, η αξία του Ιησού

Η Αγία Γραφή γράφει για μισθό, αλλά κανείς δεν μπορεί να αξίζει αυτό τον μισθό – πώς είναι δυνατόν αυτό; Είναι πολύ απλό: Η αξία επιστρέφει αποκλειστικά στον Ιησού. Και μοιράζεται τον μισθό με εκείνους που τον ακολουθούν. Ακολουθούν μερικές σκέψεις που προέρχονται από μια θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος.

Επιτέλους: Μετά από οκτώ χρόνια, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ μπόρεσε να επισκεφτεί ξανά την Αυστραλία. Την 1^η Μαΐου, τέλεσε την θεία λειτουργία στο Σίδνεϋ.

Ένας περίπλοκος βιβλικός λόγος ...

Μια κυριολεκτική ερμηνεία αυτού του βιβλικού λόγου θα μπορούσε να μας κάνει να πιστεύουμε ότι ο πιστός θα ανταμειφθεί για την καλή συμπεριφορά του και θα λάβει αυτό που του αξίζει. «Και είμαστε όλοι πεπεισμένοι ότι αξίζουμε το καλύτερο», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Η ανταμοιβή συνίσταται στην αιώνια ζωή και στην τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Και ποιος μπορεί να πει ότι αξίζει την αιώνια ζωή; «ο μόνος που αξίζει την αιώνια ζωή, την κοινωνία με τον Θεό, είναι ο Ιησούς Χριστός, επειδή ήταν ο μόνος αναμάρτητος. Κανείς άλλος δεν μπορεί να αξίζει την αιώνια ζωή. Κανείς άλλος δεν μπορεί να αξίζει τη σωτηρία. Βλέπετε λοιπόν ότι, πρόκειται για ένα πολύ περίπλοκο λόγο».

... εξηγείται απλά από τον Πρωταπόστολο

Ο Πρωταπόστολος όμως, προσπάθησε να κάνει το μήνυμα της Αγίας Γραφής κατανοητό: «Σας προτείνω μια λύση: Δεν πρόκειται για τον μισθό μας, αλλά για τον δικό του μισθό». Από χάρη οι πιστοί λαμβάνουν μέρος από αυτό τον μισθό. Ο Ιησούς μοιράζεται τον μισθό του: Έζησε χωρίς αμαρτίες. «Επιθυμεί να μοιραστεί αυτή την αξία μαζί μας και μπορούμε να λάβουμε μέρος στην αξία του, λαμβάνοντας την χάρη». Ντύθηκε το αναστάσιμο σώμα του. «Θα λάβουμε το ίδιο σώμα και θα μεταμορφωθούμε σύμφωνα με την εικόνα του». Ο Θεός έδωσε όλες τις εξουσίες στον Ιησού, τόσο στον ουρανό, όσο και στην γη (Ματθαίος 28:18). «Και με αυτή τη δύναμη, θα ολοκληρώσει το έργο λύτρωσης και θα μας οδηγήσει στη νέα Δημιουργία». Ο Θεός του έδωσε επίσης την εξουσία να κρίνει (Ιωάννης 5:27). «Όλοι θα κριθούν σύμφωνα με τον λόγο του και σύμφωνα με τον Ιησού Χριστό».

Ο Απόστολος Περιφέρειας σε ημερία Άντριου Άντερσεν και η σύζυγός του Μάργκαρετ, έλαβαν την ευλογία για την χρυσή επέτειο των γάμων τους.

Μετά το κύριο μέρος του κηρύγματος του Πρωταποστόλου Ζαν Λυκ Σνάιντερ, οι Απόστολοι Περιφέρειας Έντι Ισουγκρόχο και Τζον Κρίελ κλήθηκαν να μιλήσουν και αυτοί.

εξηγήσεις και συνόψεις: «Έρχεται με την αξία του και εάν είμαστε πιστοί, εάν τον αγαπάμε, είναι πρόθυμος να μας συγχωρήσει και μπορούμε να λάβουμε την χάρη». Αυτή η λέξη, «εάν» δεν είναι ωστόσο μια απειλή: «Είναι φανταστικό!», εξήγησε ο Πρωταπόστολος, «Μια φανταστική υπόσχεση από τον Κύριο μας Ιησού Χριστό: Μην ανησυχείτε, θα επιστρέψω και θα συμμετέχετε στον μισθό μου, στην ανταμοιβή μου. Όχι αυτόν που αξίζετε, αλλά αυτόν που άξιζα εγώ. Θα τον μοιραστώ μαζί σας. Ωστόσο, να κάνετε το έργο του Θεού, να παραμένετε πιστοί, να αγαπάτε, να είστε όλοι μαζί και να εμμένετε μέχρι το τέλος. Βλέπετε, έρχομαι γρήγορα!

Όχι μια απειλή, αλλά μια υπόσχεση

« Για να λάβουμε τον μισθό, οφείλουμε να κάνουμε το έργο του Θεού. Ο Θεός δεν εξετάζει μόνο τις καλές πράξεις που έχουμε κάνει, αλλά και το έργο της ζωής μας». Για να συμμετέχουμε στον μισθό του Ιησού Χριστού, οφείλουμε να

- πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό,
- αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον μας,
- μοιάζουμε όλο και περισσότερο στον Ιησού,
- συμπεριφερόμαστε ως ένα μέλος του σώματος του Χριστού και να
- παραμένουμε σε εγρήγορση και να είμαστε δραστήριοι, μέχρι να επιστρέψει ο Ιησούς.

«Καταλαβαίνουμε καλύτερα τώρα αυτό τον λόγο», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος μετά από αυτές τις

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Αποκάλυψη 22 : 12 :

« Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του ».

Ο Χριστός έρχεται για να μοιραστεί μαζί μας τις αξίες που έχει αποκτήσει. Για να συμμετέχουμε, οφείλουμε να αποδείξουμε ότι έχουμε πίστη και αγάπη, να ακολουθούμε το παράδειγμά του, να είμαστε ένα αληθινό μέλος του σώματος του Χριστού και να εμμένουμε μέχρι την επιστροφή του.

ΕΠΤΑ ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΚΟΙΤΆΞΟΥΜΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΌ

Το να αναγνωρίζουμε ότι χρειαζόμαστε βοήθεια και το να γνωρίζουμε ποιος μπορεί να μας βοηθήσει, είναι η αρχή οποιασδήποτε λύσης και ακόμη περισσότερο, η βάση της σωτηρίας. Υπάρχουν ωστόσο και άλλες ακόμη χρήσιμες πιθανότητες για να στρέψουμε τα μάτια μας προς το σταυρό.

Το πλαίσιο: Ο Ιησούς μίλησε για τον θάνατό του επάνω στο σταυρό, αναφερόμενος σε ένα γεγονός που συνέβη κατά τη διέλευση από την έρημο. Ο λαός του Ισραήλ είχε επαναστατήσει εναντίον του Θεού, ο οποίος είχε στείλει δηλητηριώδη φίδια. Όταν οι Ισραηλίτες είδαν ότι οι δαγκωμένοι πέθαιναν, κατάλαβαν τη σοβαρότητα του λάθους τους. Για να σώσουν τη ζωή τους, όφειλαν να ανυψώνουν τα μάτια τους προς το ορειχάλκινο φίδι που είχε ορθώσει ο Μωυσής.

Το βάθος: Το δάγκωμα του φιδιού

«Ο Θεός ήθελε να τον εμπιστευτούνται», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ. «Και είναι με αυτό το παράδειγμα που ο Ιησούς εξήγησε: Θα πρέπει να με πιστεύετε για να σωθείτε».

«Τα δηλητηριώδη φίδια συμβολίζουν την αμαρτία». Η πτώση στην αμαρτία χώρισε τους ανθρώπους από τον Θεό. Και κάθε μεμονωμένη αμαρτία μας εμποδίζει να έχουμε πρόσβαση στην τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Για να απελευθερωθούμε από το προπατορικό αμάρτημα και να λάβουμε την άφεση των αμαρτιών, είναι απαραίτητο να υψώσουμε τα μάτια μας προς τον Ιησού Χριστό, τον Εσταυρωμένο.

Απελευθερωτής: Κοιτάζοντας ψηλά

Ο πρόεδρος της Εκκλησίας ανέφερε επτά προοπτικές για τον τρόπο με τον οποίο, ο πιστός μπορεί να υψώσει τα μάτια προς τον Χριστό, επάνω στο σταυρό: *Κατανοώντας την ανάγκη για βοήθεια:* «Αρχικά οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε το γεγονός ότι

χρειαζόμαστε τη σωτηρία. Οφείλουμε να νοιώσουμε την ανάγκη και να έχουμε την θέληση να σωθούμε. Δεν το αποδέχονται όλοι οι άνθρωποι. Κάποιοι δεν αισθάνονται αληθινά την ανάγκη να σωθούν. Επιθυμία μας ωστόσο είναι να εισέλθουμε στην βασιλεία του Θεού. Όχι μόνο να είμαστε να είμαστε πλούσιοι εδώ στην γη και να ζήσουμε μερικά καλά χρόνια σε αυτήν».

Ξέροντας ποιος είναι ο Σωτήρας: «Ποιος μπορεί να μας σώσει; Υπάρχει μόνον ένας: Ο Ιησούς Χριστός. Πιστεύουμε ότι ήταν ο Υιός του Θεού που ήλθε ως άνθρωπος εδώ στην γη. Πιστεύουμε ότι ήταν ο μόνος άνθρωπος που δεν διέπραξε καμία αμαρτία. Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε για εμάς και αναστήθηκε από τους νεκρούς. Πιστεύουμε ότι είναι ο πρώτος άνθρωπος που εισήλθε στην βασιλεία του Θεού, με το αναστάσιμο σώμα του. Πιστεύουμε ότι θα επιστρέψει για να μας πάρει μαζί του και να μας οδηγήσει στην βασιλεία του».

Αποδοχή της εξουσίας: «Ξέρετε τι σημαίνει να υψώνετε τα μάτια προς κάποιον. Οφείλετε να αποδεχθείτε την εξουσία του. Έχουμε συνειδητοποιήσει το γεγονός ότι κανείς άλλος δεν μπορεί να κάνει αυτό που έκανε. Κύριός μας είναι ο Ιησούς Χριστός. Δεν λατρεύουμε άλλους θεούς, σε οποιαδήποτε μορφή. Ο λόγος του είναι πάντα η αλήθεια. Αποφασίζει ποιο δρόμο ποφείλουμε να ακολουθήσουμε. Έχει εξουσία σε ολόκληρη τη ζωή μας, σε όλες τις πτυχές της: Τόσο στο δημόσιο, όσο και στο ιδιωτικό μέρος, στο ορατό και στο αόρατο μέρος.

Ο Πρωταπίσκοπος Ζαν Λυκ Σνάνιτερ

Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Πάτρικ Μκβανάτζι

Ο αναπληρωτής Περιφέρειας Τσίτσι Τσισεκέντι

Εγκαθίδρυση μιας προσωπικής σχέσης: «Ο καθένας θα όφειλε να υψώνει ο ίδιος τα μάτια προς το φίδι. Η σωτηρία μας εξαρτάται από την προσωπική μας σχέση με τον Ιησού Χριστό. Κανείς δεν μπορεί να πιστεύει στην θέση μας· οφείλουμε να πιστεύουμε. Κανείς δεν μπορεί να εμπιστευτεί, να υπακούει αντί για εμάς· οφείλουμε να εμπιστευόμαστε, να υπακούμε. Η σχέση μας με τον Θεό δεν θα έπρεπε να εξαρτάται από τις σκέψεις, τις απόψεις ή τη συμπεριφορά ενός άλλου προσώπου. Δεν πρέπει να επηρεαζόμαστε από το πως συμπεριφέρονται, μιλούν ή ενεργούν οι άλλοι. Πρόκειται για μια προσωπική σχέση».

Ακολουθώντας το παράδειγμα: «Το να υψώνουμε τα μάτια προς τον Ιησού επάνω στο σταυρό, σημαίνει επίσης να ακολουθούμε το παράδειγμά του, να τον μιμούμαστε. Ο Ιησούς πίστευε τον Πατέρα του και τον εμπιστευόταν μέχρι το τέλος. Οι άνθρωποι του φέρθηκαν με πραγματικά απαίσιο τρόπο, αλλά παρέμεινε ο εαυτός του και τους συγχώρησε. Τους αγάπησε μέχρι το τέλος. Ακόμη και μέσα στον πόνο του, βοήθησε τον άνθρωπο που ήταν δίπλα του σταυρωμένος επίσης. Φρόντισε την μητέρα του. Εμπιστεύθηκε τον Θεό και αγάπησε τους ανθρώπους, μέχρι τέλους».

Αποδεχόμαστε εκείνους που μας βοηθούν: «Στην χριστιανική παράδοση, η Μαρία είναι η εικόνα της Εκκλησίας. Επάνω στο σταυρό λοιπόν, ο Χριστός ανέθεσε την φροντίδα της Εκκλησίας του στον Ιωάννη. Ο Χριστός εμπιστεύθηκε την Εκκλησία του στις φροντίδες του αποστολικού αξιώματος. Θέλει να μας σώσει με τη δραστηριότητά του. Διαμέσου του αποστολικού αξιώματος μπορούμε να αναγεννηθούμε με νερό και Πνεύμα, μπορούμε να λαμβάνουμε την Αγία Κοινωνία, την τροφή που χρειαζόμαστε για να μεγαλώνουμε στην αιώνια ζωή. Διαμέσου του αποστολικού αξιώματος μπορούμε να προετοιμαζόμαστε, ενόψει της επιστροφής του Χριστού».

Έχοντας το μέλλον κατά νου: «Να θυμάστε ότι η νίκη δεν ήταν ορατή, παρά μόνο μετά την Ανάσταση. Υψώστε τα μάτια προς τον Ιησού και θυμηθείτε: Η σωτηρία των πιστών δεν είναι ακόμη ορατή, σήμερα. Στη χειρότερη περίπτωση μοιάζει με ήττα. Ωστόσο, αν εμπιστεύεστε τον Ιησού μέχρι το τέλος, θα βιώσετε την εμπειρία της πρώτης ανάστασης και της δικής σας νίκης, τότε, η νίκη του Χριστού θα είναι σίγουρα και οριστικά ορατή».

«Κατά συνέπεια, να εμπιστεύεστε τον Θεό και να τον εμπιστεύεστε», εκφράστηκε ο Πρωταπίσκοπος, και ολοκλήρωσε το κήρυγμά του, λέγοντας: «Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας, είναι αυτός που θα μας σώσει».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Ιωάννης 3 : 14-15 :

« Και όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι μέσα στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός τού ανθρώπου. »

Ξέρουμε ότι χρειαζόμαστε ένα Σωτήρα και ότι μόνον ο Χριστός μπορεί να μας σώσει. Υποτασσόμαστε στην εξουσία του και ακολουθούμε το παράδειγμά του, χωρίς να αφηνόμαστε να επηρεαστούμε από τους άλλους. Οι Απόστολοι μας προετοιμάζουν για την επιστροφή του Χριστού, ο οποίος θα μας αποκαλύψει το μεγαλείο της σωτηρίας του.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΥΛΟΓΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΤΘΑΙΟ 19 : 13-15

Μια ημέρα, οι άνθρωποι οδήγησαν τα παιδιά τους στον Ιησού. Ήθελαν από τον Ιησού, να τα ευλογήσει.

Οι μαθητές προσπάθησαν να απομακρύνουν τα παιδιά από τον Ιησού. Σκεπτόντουσαν ότι ίσως τα παιδιά θα ενοχλούσαν τον Ιησού, επειδή δεν ήξεραν πόσο πολύ

αγαπά ο Ιησούς τα παιδιά. Ο Ιησούς είδε ότι οι μαθητές ήθελαν να διώξουν μακριά, τα παιδιά. Είπε: «Αφήστε τα μικρά παιδιά και μη τα εμποδίζετε να έλθουν σε μένα. Επειδή η βασιλεία των ουρανών ανήκει σε αυτά».

Κατόπιν τοποθέτησε επάνω τους τα χέρια του και τα ευλόγησε.

Μια άλλη φορά, οι μαθητές του Ιησού, ήθελαν να μάθουν ποιος από αυτούς θα ήταν ο μεγαλύτερος στην

Βασιλεία των ουρανών. Ο Ιησούς κάλεσε τότε ένα παιδί, το τοποθέτησε ανάμεσά τους και είπε:

«Εάν δεν αλλάξετε και δεν γίνετε όπως αυτά τα μικρά παιδιά, δεν θα εισέλθετε στην βασιλεία των ουρανών. Εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτό του, όπως αυτό το μικρό παιδί, θα είναι ο μεγαλύτερος στην βασιλεία των ουρανών».

Στη συνέχεια, ο Ιησούς είπε:

«Εκείνος που δέχεται ένα μικρό παιδί στο όνομά

μου, δέχεται εμένα, αλλά, αν κάποιος εμποδίσει ένα παιδί να πιστέψει σε μένα, θα είναι καλύτερα γι' αυτόν, να πνιγεί στην θάλασσα. Μην περιφρονείτε τα παιδιά! Διότι, οι άγγελοί τους στον ουρανό, βλέπουν συνεχώς το πρόσωπο του Πατέρα μου που είναι στον ουρανό. Ο επουράνιος Πατέρας μου δεν θέλει να χαθεί κανένα από αυτά τα παιδιά!».

Στο σπίτι του Αμπέρ και της Έλενας στο Μακάου (Αυστραλία) !

Κ'Μέρα. Τι κάνεις; Έτσι χαιρετάμε. Είμαστε η Έλενα και ο Αμπέρ. Είμαστε και οι δύο έξη ετών, είμαστε ξαδέλφια και έχουμε γεννηθεί εδώ, στην Αυστραλία. Οι μητέρες μας είναι αδελφές και μετανάστευσαν, εδώ και 15 χρόνια, με τις οικογένειές τους, από την Γερμανία, προς την Αυστραλία.

Εδώ είναι μια φωτογραφία με τους **αδελφούς και τις αδελφές** μας:

Είμαστε πίσω και μπροστά μας είναι η Χριστίνα τεσσάρων ετών, ο Ναθάν τριών ετών και ο Τζακ δύο ετών.

Η Αυστραλία είναι γνωστή για τον θαυμαστό κόσμο των ζώων της. Εδώ μας βλέπετε μαζί με ένα **καγκουρό** και μερικά κοάλα. Πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι τα **κοάλα** είναι αρκούδες, αλλά είναι μαρσιποπόρα και δεν είναι τόσο χαριτωμένα, όσο φαίνονται.

Ζούμε δίπλα στην **θάλασσα** και μας αρέσει πολύ που μπορούμε να χιζουμε **κάστρα από άμμο**, ακόμη και τον χειμώνα και να πετάμε χαρταετό. Επειδή τον χειμώνα, έχει μια ευχάριστη ζέστη εδώ. Επιπλέον, υπάρχουν πολλά πράγματα για να ανακαλύψουμε: καβούρια, μικρά ψάρια, μύδια, κοράλλια. Πριν μερικές εβδομάδες, είδαμε ακόμη και σαλάχι! Το χειμώνα μπορούμε να παρατηρούμε από την ακτή τις φάλαινες με καμπούρα· είναι πραγματικά σούπερ!

Η κοινότητά μας στο Μακάου αποτελείται από περίπου 60 αδελφούς και αδελφές. Εδώ είναι μια φωτογραφία μας με τα παιδιά του κυριακάτικου σχολείου και με τον **Απόστολο Περιφέρειάς** Πίτερ Σούλτε, που προέρχεται από την κοινότητά μας.

Τις περισσότερες φορές εδώ, ο καιρός είναι υπέροχος, γι' αυτό, οι εξορμήσεις μας με το σχολείο της Κυριακής πραγματοποιούνται συχνά σε εξωτερικούς χώρους.

Μας αρέσει να τρώμε αυστραλιανά λουκάνικα ή **πίτες**, που είναι μικρές τάρτες με φύλλο, γεμιστές με κρέας. Μας αρέσει πολύ επίσης η γερμανική κουζίνα. Ιδιαίτερα μας αρέσουν τα «σπέτζλε» (είδος ζυμαρικών) από το Σουάμπε της Γερμανίας και τα μπρέτσελ των παππούδων μας.

Η φωτογραφία αυτή τραβήχτηκε, όταν βρεθήκαμε μαζί, όλα τα ξαδέλφια, μαζί με τους **παππούδες** μας.

φωτογραφία : Björn Renz

Επισκόπηση του καθορισμού του αξιώματος

« Καθορισμός πνευματικού αξιώματος στη Νεοαποστολική Εκκλησία»: Αυτός είναι ο τίτλος του εκτενούς διδακτικού κειμένου των 32 σελίδων, που εστάλη πρόσφατα στους αδελφούς υπηρεσίας – στη συνέχεια υπάρχουν μερικά από τα πιο σημαντικά σημεία, σε μορφή αποσπασμάτων, για όλους τους ενδιαφερόμενους.

Το αξίωμα και οι υπηρεσίες αποτελούν μέρος της ζωής στην Εκκλησία· χωρίς αυτά, η Εκκλησία δεν μπορεί να εκπληρώσει την κλήση της που είναι να δίνει αξιόπιστη μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό. «Το πνευματικό αξίωμα είναι δύναμη, ευλογία και εξαγιασμός που χορηγούνται με τη χειροτονία για τους σκοπούς της υπηρεσίας μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Ασκείται μέσα στην δύναμη του Αγίου Πνεύματος» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.1).

«Θα πρέπει να γίνεται η διάκριση του αξιώματος από τις πολλαπλές υπηρεσίες οι οποίες, στους κόλπους της Εκκλησίας του Χριστού, μπορούν επίσης να εκπληρώνονται χωρίς προαπαιτούμενη χειροτονία εν όψει της διακήρυξης του Ευαγγελίου και της ευημερίας των πιστών» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.1). Δεν είναι επομένως απαραίτητη η χειροτονία για την εκπλήρωση ενός καθήκοντος στους κόλπους της κοινότητας και της Εκκλησίας. «Είναι σκόπιμο επίσης να διακρίνουμε από το αξίωμα, το κάλεσμα που απευθύνεται σε κάθε πιστό, να υπηρετεί τον

Κύριο, ακολουθώντας τον» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.1). Η ιεροσύνη αυτή πραγματοποιείται στην μίμηση του Ιησού Χριστού με λόγια και έργα.

Οι δύο φύσεις

Οι χριστιανοί, όποια ονομασία και αν έχουν, πιστεύουν και ομολογούν ότι ο Ιησούς Χριστός έχει δύο φύσεις: Είναι «αληθινός άνθρωπος και αληθινός Θεός» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.4). Τώρα, εάν το πρόσωπο και η δράση του Ιησού αποτελούν το κριτήριο της Εκκλησίας και όλων όσα σχετίζονται και αναφέρονται σε αυτήν, είναι απαραίτητο να συμπεράνουμε λογικά ότι υπάρχει ένας στενός δεσμός ανάμεσα στη διδασκαλία της Εκκλησίας και των μυστηρίων και αυτής των δύο φύσεων.

«Η Εκκλησία του Χριστού έχει και αυτή επίσης, ένα πρόσωπο κρυφό ή αόρατο και ένα πρόσωπο ορατό ή φανερό. [...] Όπως και η θεία φύση του Ιησού Χριστού, το κρυφό πρόσωπο της Εκκλησίας τελικά δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί· η ύπαρξή της είναι ωστόσο

αντιληπτή μέσα στην σωτήρια αποτελεσματικότητα των μυστηρίων και του λόγου του Θεού. [...] Όπως ο Ιησούς Χριστός ως άνθρωπος, έτσι και το φανερό πρόσωπο της Εκκλησίας συμμετέχει στην γενική ιστορία της ανθρωπότητας. Σε αντίθεση με τον Ιησού, οι άνθρωποι που ενεργούν στους κόλπους της Εκκλησίας, ενδίδουν στην αμαρτία. Αυτή είναι η αιτία για την οποία, μέσα στην Εκκλησία, βρίσκονται επίσης, λάθη, παρεκτροπές και εκτροχιασμοί που είναι χαρακτηριστικά της ανθρωπότητας» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 6.3). Το δόγμα των δύο φύσεων αποκαλύπτει μια καθοριστική σημασία, όπως το καταδεικνύει ο καθορισμός της σχέσης αξιώματος και προσώπου.

Το αξίωμα και το πρόσωπο

Στην Καινή Διαθήκη, ο Παύλος είναι το παράδειγμα που καταδεικνύει ότι, το πρόσωπο και το αξίωμα, η ιδιωτική ζωή και το δημόσιο αξίωμα αποτελούν μία και μόνη οντότητα. Ο Απόστολος μπορεί να μιλάει για την ενότητα προσώπου και αξιώματος, επειδή είναι πλήρης από την πίστη στον Ιησού Χριστό και ότι είναι τοποθετημένος στην μίμηση του Ιησού Χριστού (όχι τελευταία, με την έννοια της συμμετοχής στα πάθη του) και στην πιστότητα στο Ευαγγέλιο.

Το άρθρο 5 της Ομολογίας της πίστη μας λέει ότι είναι ο Θεός εκείνος που «επιλέγει» αυτούς που θα ασκήσουν ένα αξίωμα. Κατά συνέπεια, το αξίωμα δεν είναι ανθρώπινο έργο, ούτε τελικά και της Εκκλησίας, αλλά μια δωρεά του Θεού προς την Εκκλησία» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5). Η έγκριση της θείας εκλογής συνίσταται στην αποδοχή της από το επιλεγμένο πρόσωπο, με τίμημα τις προσπάθειες που καταβάλλει για να συμμορφωθεί με αυτή, ολόκληρη η προσωπικότητά του. Οι ικανότητες και οι ιδιότητές του τίθενται στην υπηρεσία της άσκησης του αξιώματός του, με την πράξη της χειροτονίας. Ταυτόχρονα, αναγνωρίζεται ότι η χειροτονία δεν συνεπάγεται την μετάδοση νέων δωρεών και ταλέντων.

Λέγοντας για τους Αποστόλους ότι «συμβάλλουν στην χαρά της Εκκλησίας» ή ότι «αισθάνονται το καθήκον να είναι πρότυπα για την Εκκλησία», η παράγραφος 7.6.3 της ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ παραπέμπει στο πλαίσιο, που ασκείται η διακονία, δηλαδή, στην Εκκλησία. Αυτή η μέριμνα για την Εκκλησία δεν μπορεί να είναι αξιόπιστη και αποτελεσματική, παρά μόνο με την προϋπόθεση ότι το αξίωμα και το πρόσωπο, η υπηρεσιακή άσκηση και ο τρόπος ζωής είναι συνεπείς μεταξύ τους, επειδή εστιάζονται στον Ιησού Χριστό.

Μια ενότητα που δεν είναι αξεδιάλυτη

Το αξίωμα και το πρόσωπο συνιστούν, όπως οι άνθρωποι και θεϊκές διαστάσεις στον Ιησού ή η ορατή και η αόρατη Εκκλησία, ή ακόμη το ψωμί και το κρασί που συνδέονται με το σώμα και το αίμα του Ιησού Χριστού, μια ενιαία οντότητα. Αυτή η οντότητα, ωστόσο, δεν είναι τέλεια, αλλά απειλούμενη και

εύθραυστη, εξ αιτίας της αμαρτωλής κατάστασης του προσώπου. Παρ' όλο που το πρόσωπο, το οποίο επενδύεται στο αξίωμα και είναι υπεύθυνο για την αρμόζουσα άσκηση του, το αξίωμα παραμένει εστιασμένο και προσηλωμένο στην κοινότητα που είναι εμφυτευμένο.

Η πράξη της χειροτονίας σε ένα πνευματικό αξίωμα παραπέμπει και αυτή επίσης, στη διδασκαλία των δύο φύσεων του Χριστού και πιο συγκεκριμένα, στο μυστήριο της ενσάρκωσης του Θεού, του Υιού, στον Ιησού Χριστό: Κατά τη σύλληψη από το Άγιο Πνεύμα, η θεία φύση του αιώνιου λόγου συνάπτει μια ένωση με την ανθρώπινη φύση. Κατά την χειροτονία, το αξίωμα, που είναι άγιο και γνωστοποιείται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, συνάπτει μια ένωση με ένα αμαρτωλό άνθρωπο.

Το αξίωμα δεν γίνεται κτήμα και ιδιοκτησία του προσώπου, ούτε και του αποτυπώνει κάποιο ανεξίτηλο σημάδι: Είναι και παραμένει μια δωρεά του Χριστού, την οποία διαθέτει ο Ιησούς Χριστός, την οποία μπορεί να δώσει, αλλά και να αφαιρέσει. Η δυνατότητα διαχωρισμού του αξιώματος από το πρόσωπο, ή απαλλαγής του τελευταίου από το αξίωμα είναι μια συνέπεια της μη μυστηριακής αντίληψης της χειροτονίας, που αρμόζει στην Εκκλησία μας.

Οι πτυχές του αξιώματος

Το αξίωμα απονέμεται με χειροτονία, που είναι μετάδοση δύναμης, ευλογίας και εξαγιασμού. Για το αξίωμα, η διακονία του έλκει την καταγωγή της από τον Ιησού Χριστό και του απονέμεται με την χειροτονία που πραγματοποιείται από ένα Απόστολο· η χειροτονία αυτή, ξαναλέμε, δεν είναι ένα μυστήριο. Αυτό που το Άγιο Πνεύμα επιχειρεί στον άνθρωπο, τοποθετείται για του λόγου το αληθές, πέρα από τις δυνατότητες και τις ικανότητες αυτού του τελευταίου.

Όπως η Εκκλησία στο σύνολό της, έτσι και το αξίωμα εξαρτάται επίσης από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και οφείλει να προσεύχεται για να είναι ενεργό στην άσκηση της υπηρεσίας του. Το Άγιο Πνεύμα επιτρέπει στο αξίωμα, όχι μόνο να εκπληρώνει το καθήκον του με σύνεση, αλλά εργάζεται ακριβώς τη στιγμή που ασκεί τη διακονία του, είτε πρόκειται για μυστηριακό, ή κηρυγματικό, ή και ποιμαντικό χαρακτήρα.

Το πνευματικό αξίωμα είναι, αφενός, υπηρεσία για τον Θεό και αφετέρου, υπηρεσία για τον πλησίον. Στο μέτρο αυτό, συμμορφώνεται με τη διπλή εντολή της αγάπης. Η υπηρεσία για τον Θεό και εκείνη για τον πλησίον πάνε μαζί, χέρι με χέρι. Η υπηρεσία για τον Θεό συνίσταται στον έπαινο και στη διακήρυξη των ευεργετημάτων του· η υπηρεσία για τον πλησίον έγκειται από την μία πλευρά στην ποιμαντική μέριμνα για τα μέλη της Εκκλησίας και στην υποστήριξή τους και από την άλλη πλευρά, επίσης,

στις προσπάθειες που γίνονται για να δείχνεται το ίδιο ενδιαφέρον και η ίδια υποστήριξη σε όλους.

Αξίωμα και εξουσία

Ο ελληνικός όρος «εξουσία» για να προσδιορίσει και να περιγράψει την έννοια της δύναμης, έχει πολλά νοήματα στην Καινή Διαθήκη. Περιγράφει την αυθεντία με την οποία ο Ιησούς διδάσκει και τη δύναμή του να συγχωρεί τις αμαρτίες, καθώς και να πραγματοποιεί θαύματα, αλλά επίσης και τη δύναμη που εκχωρεί στους μαθητές του για να κυνηγούν τα δαιμόνια, την εξουσία να τοποθετούν τα χέρια για να μεταδίδουν τη Δωρεά του Αγίου Πνεύματος καθώς και αυτή καθ' εαυτή την εξουσία του αποστολικού αξιώματος. Τα κείμενα της Καινής Διαθήκης αποκάλυπτουν ότι η δύναμη των μαθητών εξαρτάται άμεσα από τον Ιησού, όπως ακριβώς και η δική του δύναμη εξαρτάται άμεσα από τον Πατέρα. Τα κατάλληλα για τον Ιησού αξιώματα, δηλαδή αυτά του βασιλέα, του ιερέα και του προφήτη, είναι η έκφραση της εξουσίας και της δύναμης που είναι θεμελιωμένες τον Θεό και για τις οποίες γίνεται λόγος στις κατηγορίες των αξιωμάτων. Ο Ιησούς είναι ο απεσταλμένος τον οποίο ο Θεός προίκισε με τις κατάλληλες εξουσίες.

Το αποστολικό αξίωμα επομένως, συμμετέχει στην εξουσία που του παραχωρήθηκε από τον Ιησού Χριστό. Οι εξουσίες των άλλων προέρχονται από αυτές του αποστολικού αξιώματος.

Η γένεση των αξιωμάτων

Στην προέλευση του αξιώματος και της Εκκλησίας, υπάρχουν οι μαθητές που συνόδευαν τον Ιησού και έδιναν μαρτυρία με λόγους και έργα για την ιδιότητα του ως απεσταλμένου από τον Θεό. Ανάμεσά τους, ο Ιησούς επέλεξε τους δώδεκα Αποστόλους. Μόνο κάτω από τη δραστηριότητα του Αγίου Πνεύματος και με αφετηρία την Πεντηκοστή, άρχισαν να εργάζονται, προικισμένοι με αποστολική δύναμη και εξουσία.

Η Καινή Διαθήκη δεν αναπτύσσει κάποιο δόγμα για το αξίωμα. Οι πρώτες χριστιανικές κοινότητες δεν διέθεταν κάποια υποχρεωτική και δομημένη αξιωματική ιεραρχία. Στην Ιερουσαλήμ, αρχικά εργάζονταν μόνον Απόστολοι και στη συνέχεια θεσπίστηκαν «εφημέριοι» για να παρέχουν υπηρεσίες διακόνου στην κοινότητα. Τα συγγράμματα του Παύλου μιλούν αναφέρονται μια συνεχή εξέλιξη των αξιωμάτων. Οι πρεσβύτεροι και οι επίσκοποι κάλυπταν μια μείζονα και πιο καθοριστική σημασία για τις κοινότητες της Καινής Διαθήκης των οποίων εξασφάλιζαν την κατεύθυνση.

Η υπηρεσιακή ιεραρχία στο πέρασμα του χρόνου

Εάν αναλογιστούμε την εξέλιξη των εκατό τελευταίων ετών, φαίνεται ξεκάθαρα ότι η Εκκλησία, τακτικά, έχει αποκηρύξει αξιώματα ή έχει θεσμοθετήσει άλλα.

Αυτό είναι συστατικό του αποστολικού κινήματος ανά τους αιώνες, είναι το αξίωμα του Αποστόλου,

Μέχρι τις πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα, στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας υπήρχε μια διαδεδομένη αντίληψη ότι η Εκκλησία θε έπρεπε απαραίτητα να είναι προικισμένη με ένα τετραπλό αξίωμα του Αποστόλου, του προφήτη, του ευαγγελιστή και του ποιμένα (βοσκού). Η Επιστολή προς Εφεσίους δεν επιβάλλει καμία καθολική και αμετάβλητη αξιωματική ιεραρχία. Με βάση αυτή τη διαπίστωση, το δόγμα του τετραπλού αξιώματος αποδείχθηκε αβάσιμο.

Η αξιωματική ιεραρχία που περιγράφεται στην Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας (2012) ανάγεται σε αυτή την πιο περιορισμένη, που επικρατούσε στην εποχή του Πρωταποστόλου Γιώχαν Γκότφριντ Μπίσοφ. Με την πάροδο του χρόνου, ορισμένα αξιώματα, όπως αυτά του προφήτη και του πρεσβύτερου κοινότητας, σταμάτησαν να παρέχονται. Ανάλογη ήταν και η περίπτωση του υποδιακόνου.

Δεν παρέχονται πλέον τα αξιώματα του ευαγγελιστή, του βοσκού, του ευαγγελιστή περιφέρειας και του πρεσβύτερου περιφέρειας. Ούτε και τα αξιώματα του Αποστόλου Περιφέρειας και του επισκόπου θα παρέχονται. Η ονομασία «Απόστολος Περιφέρειας» θα διατηρηθεί ως περιγραφή για έναν Απόστολο που ορίζεται με εντολή να ηγείται μιας εκκλησιαστικής Περιφέρειας. Η ονομασία «επίσκοπος» θα ορίζει τον ιερατικό αξίωμα που θα βοηθά τον Απόστολο.

Υπηρεσιακή εξουσία και εντολή

Το αξίωμα περιλαμβάνει ταυτόχρονα μια εξουσία και μία εντολή. Η εξουσία που ενυπάρχει στο αξίωμα είναι θεολογικής φύσης, η εντολή υπάγεται στο εκκλησιαστικό δίκαιο.

Υπηρεσιακή εξουσία είναι η ικανότητα, θεμελιωμένη στον Ιησού Χριστό, που απονέμεται με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, από τον Απόστολο κατά την χειροτονία, να ενεργεί και να μιλά στο όνομα της Αγίας Τριάδας. Η εξουσία αυτή απονέμεται με χειροτονία. Παύει να υφίσταται όταν ο Απόστολος αποδέχεται την παραίτηση από το αξίωμα, σε περίπτωση απόλυσης ή με τον θάνατο του κατόχου του αξιώματος.

Η εντολή παρέχει στο αξίωμα το δικαίωμα και το καθήκον να πραγματοποιεί την υπηρεσία που συνεπάγεται η υπηρεσιακή εξουσία που του ανατίθεται σε ένα γεωγραφικά και χρονικά καθορισμένο πλαίσιο. Η εντολή παύει με την αλλαγή τομέα αρμοδιότητας, σε περίπτωση συνταξιοδότησης, σε περίπτωση αποδοχής από τον Απόστολο, της παραίτησης από το αξίωμα, σε περίπτωση απόλυσης ή σε περίπτωση αποβίωσης του κατόχου του αξιώματος.

Χειροτονία, εντολή, διορισμός

Στην αξιωματική ιεραρχία που ισχύει σήμερα, η διαί-

ρηση του αξιώματος σε τρία επίπεδα είναι πιο σαφής από πριν. Η διάκριση είναι πλέον σαφέστερη ανάμεσα στην εκκλησιαστική εξουσία που είναι εγγενής σε ένα αξίωμα και στα καθήκοντα που θα πρέπει να εκπληρώνονται στους κόλπους της εκκλησιαστικής οργάνωσης.

Η χειροτονία είναι η θεσμοθέτηση σε ένα πνευματικό αξίωμα. Πραγματοποιείται από τον Απόστολο, στο όνομα της Αγίας Τριάδας, με την τοποθέτηση των χειρών και μια προσευχή. Προσδίδει εξουσία, δύναμη, εξαγιασμό και ευλογία.

Κατά την χειροτονία του, ο διάκονος λαμβάνει την εξουσία να διακηρύττει αληθινά τον λόγο και να διανέμει την Τριαδική ευλογία. Κατά την χειροτονία του στο αξίωμα του ιερέα, ο ιερέας λαμβάνει, εκτός από τις εξουσίες τις οποίες έχει ήδη λάβει κατά περίπτωση, στην χειροτονία του στο αξίωμα του διακόνου και αυτές της αναγγελίας της συγχώρησης των αμαρτιών και της διανομής των μυστηρίων του Αγίου Βαπτίσματος με νερό και της Αγίας Κοινωνίας, καθώς και την εξουσία να διανέμει ευλογίες. Κατά την χειροτονία του στο αξίωμα του Αποστόλου, ο Απόστολος λαμβάνει, εκτός από τις εξουσίες τις οποίες έχει ήδη λάβει κατά περίπτωση, στην χειροτονία του στο αξίωμα του διακόνου και του ιερέα, αυτή της διανομής του μυστηρίου της Αγίας Σφράγισης και την εξουσία να χειροτονεύει αξιώματα.

Κατά την επιλογή των αξιωμάτων που πρόκειται να χειροτονηθούν, θα επαληθεύεται ότι διαθέτουν πραγματικά τις απαραίτητες δεξιότητες και την εκτέλεση των υπηρεσιών που είναι εγγενείς στο ανατιθέμενο αξίωμα.

Η χειροτονία του Πρωταποστόλου συνιστά μια ιδιαιτερότητα, από τη στιγμή που και αυτός επίσης, έχει επενδυθεί στο αποστολικό αξίωμα. Παρόλα αυτά, χειροτονεύεται σε αυτή την ουσιαστική για την Εκκλησία υπηρεσία. Αυτό συμβαίνει επειδή, ασκώντας το αξίωμα του Πέτρου και έχοντας την εξουσία και τη δύναμη των κλειδιών που ενυπάρχουν σε αυτό, ο Πρωταπόστολος είναι υπεύθυνος για την ηγεσία της παγκόσμιας Εκκλησίας. Εντολή είναι η ανάθεση μιας υπηρεσίας που σχετίζεται με ένα πνευματικό αξίωμα και περιλαμβάνει μια διευθυντική λειτουργία στους κόλπους μιας εκκλησιαστικής Περιφέρειας, μιας περιφέρειας ή μιας κοινότητας. Προσδίδει εξαγιασμό και ευλογία. Η εντολή δεν συνδέεται με τη διάρκεια της υπηρεσιακής δραστηριότητας, αλλά ολοκληρώνεται με αυτήν.

Διορισμός είναι η ανάθεση μιας πνευματικής υπηρεσίας σε αξιώματα ή λαϊκούς. Ενόψει της εκπλήρωσης αυτών των υπηρεσιών, πραγματοποιείται προσευχή για την θεία ευλογία. Μπορούν να διορίζονται αξιώματα για να βοηθούν άλλα αξιώματα που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα.

Φωτογραφία: Marcel Felde

Εκδότης: Ζαν Λυκ Σνάιντερ,
Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη (Ελβετία)
Εκδόσεις: Friedrich Bischoff,
Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg (Γερμανία)
Υπεύθυνος συντάκτης: Πίτερ Γιόχανινγκ –
Μετάφραση στα Ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος,
Εκτύπωση: <http://preprint.gr/>

Μετά την θεία λειτουργία για τα παιδιά στην πόλη Αλγκράνζ (Γαλλία)

Φωτογραφία: Ν.Ε. Γαλλία

Στην Βαρκελώνη (Ισπανία), τα παιδιά του κυριακάτικου σχολείου φυτεύουν λουλούδια και βρώσιμα φυτά

Φωτογραφία: Ν.Ε. Βαρκελώνη

Η Εκκλησία για τα παιδιά και με τα παιδιά

Ο μεγαλύτερος πλούτος μιας Εκκλησίας είναι τα παιδιά. Και ο θησαυρός αυτός οφείλει να ανατρέφεται, είτε με την μορφή μιας θείας λειτουργίας για παιδιά, είτε με μουσική ενασχόληση ή φυτεύοντας λουλούδια – εδώ είναι μερικές ιδέες που θα μπορούσαν να ακολουθηθούν.

Στις 27 Μαΐου, μια θεία λειτουργία που προοριζόταν αποκλειστικά για τα παιδιά και τους εκπαιδευτές τους έλαβε χώρα στην περιφέρεια της Αλγκράνζ (Γαλλία). Το θέμα της ήταν «ο καλός Ποιμένας», και το αξίωμα που υπηρετούσε, διάβασε ένα βιβλικό απόσπασμα από τον Ιωάννη 10:14-15: «Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου, και γνωρίζομαι από τα δικά μου, καθώς ο Πατέρας γνωρίζει εμένα, και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και την ψυχή μου βάζω για χάρη των προβάτων». Με την μορφή μιας ανταλλαγής με τα παιδιά, επεξεργάστηκε τα δυνατά σημεία της θείας λειτουργίας. Ρώτησε συγκεκριμένα, πως μπορούμε να ακολουθούμε τον Χριστό. «Μιλώντας του και τηρώντας τις Εντολές του», απάντησαν τα παιδιά.

Στην περίοδο των εικονικών θείων λειτουργιών, η εκκλησιαστική Περιφέρεια του Καναδά φρόντισε επίσης τα παιδιά του κατηχητικού και του κυριακάτικου προπαρασκευαστικού σχολείου: Πριν την θεία λειτουργία πήγαιναν στην ιστοσελίδα της Εκκλησίας του Καναδά και αναζητούσαν τη σελίδα «Activity» («Δραστηριότητες»). Εκεί έβρισκαν φύλλα συμμετοχής που μπορούσαν να συμπληρώνουν και να χρωματίζουν κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας. Έτσι, τα παιδιά μπορούν πιο εύκολα να ρωτήσουν τους γονείς, τους ιερείς ή τους εκπαιδευτές τους στο κυριακάτικο σχολείο, στο τέλος της θείας λειτουργίας, αν ίσως δεν κατάλαβαν καλά κάτι και να συζητήσουν για αυτό που τους άγγιξε ιδιαίτερα.

Η μουσική ξεπερνά τα σύνορα

Τα παιδιά απείχαν 9.400 χιλιόμετρα μεταξύ τους, όταν ωστόσο τραγουδούσαν όλα μαζί, ήταν πολύ κοντά.

Στις 9 Απριλίου, οι παιδικές χορωδίες του Βισμπάντεν (Γερμανία) και του Κέιπ Τάουν (Νότια Αφρική) συναντήθηκαν μέσω ζουμ. Τα παιδιά επικοινωνήσαν στα γερμανικά και στα αγγλικά και έψαλαν μαζί, ύμνους. «Λατρεύω να ψάλλω στα αγγλικά με τα παιδιά από τη Νότια Αφρική και ήταν διασκεδαστικό όταν, στο τέλος ένα παιδί από τη Νότια Αφρική, είπε κάνει στα γερμανικά», θυμάται ένα παιδί από την Γερμανία. Τα παιδιά της Νοτίου Αφρικής, όχι μόνον έμαθαν γερμανικά, έμαθαν επίσης το «Cupsong», που συνίσταται στο να παίζουν τύμπανο με φλυτζάνια. Σε αντάλλαγμα δίδαξαν στα παιδιά της Γερμανίας το παραδοσιακό τραγούδι του Κέιπ Τάουν, το οποίο κράτησαν στο μυαλό τους για το υπόλοιπο της ημέρας. «Ήταν ωραίο για μένα να βρίσκομαι με αυτό τον τρόπο συνδεδεμένος με την Αφρική», συνόψισε ένα παιδί από την Γερμανία, στο τέλος της κοινής πρόβας.

Για να μπορέσουμε επιτέλους, μετά την πανδημία, να ξανακάνουμε μουσική με τα παιδιά, η συντονιστική ομάδα «Ποιμαντική φροντίδα για παιδιά» της εκκλησιαστικής Περιφέρειας Δυτικής Γερμανίας, εκπόνησε ένα σχέδιο για την προώθηση των ψαλμών και της μουσικής με τα παιδιά. Με τίτλο «Μουσική με τα παιδιά. Τι θα κάνουμε μετά τον κορωνοϊό;» (*Musik mit Kindern. Wie geht das nach Corona?*), οι υπεύθυνοι των ομάδων τραγουδιού για τα παιδιά, αλλά επίσης και όλοι όσοι επιθυμούν να κάνουν μουσική με τα παιδιά, μπορούν να εγγραφούν στην εκπαιδευτική πύλη της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Δυτικής Γερμανίας. Κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης, οι συμμετέχοντες εντοπίζοντας το εγχειρίδιο του εκπαιδευτή που συνδέεται με τον παιδικό ύμνο

Τα παιδιά του Κέιπ Τάουν (Νότια Αφρική) κάνουν την άνοιξη να εισέλθει στον κήπο της εκκλησίας

της Εκκλησίας «Ελάτε να ψάλλουμε μαζί» (*Stimmt mit ein*), μαθαίνουν ιστορίες φωνητικής εκπαίδευσης και κατασκευής οργάνων, πράγματα τα οποία, στη συνέχεια ενσωματώνουν. Η μουσική είναι μια σημαντική πτυχή στην θρησκευτική εκπαίδευση, υποστηρίζει την ανάπτυξη της προσωπικότητας και προάγει την κοινωνία.

Τα παιδιά κάνουν την άνοιξη να εισέλθει στον κήπο της εκκλησίας

Καλεντούλες, μαργαρίτες, μπαχαρικά, ντοματίνια, φράουλες, ακόμη και μια μανταρινιά: Ο κήπος της εκκλησίας στην κοινότητα της Βαρκελώνης (Ισπανία) λάμπει με μια εντελώς νέα λαμπρότητα. Τον Απρίλιο, τα παιδιά του κυριακάτικου κατηχητικού και οι εκπαιδευτές τους μαζεύτηκαν για να ομορφύνουν τον κήπο και να υποδεχθούν την άνοιξη. Τα παιδιά στρώθηκαν στη δουλειά «με μια μεγάλη χαρά και με μεγάλη αφοσίωση», προσέχοντας τις συμβουλές των διδασκόντων τους. Για να διασφαλιστεί ότι ο κήπος θα παραμείνει ανθισμένος για μεγάλο χρονικό διάστημα, τα παιδιά χωρίστηκαν σε ομάδες που θα αναλαμβάνουν εκ περιτροπής τη συντήρηση και το πότισμα των φυτών.

Πολύ νωρίς μέσα στην χρονιά, τα παιδιά της κοινότητας του Κέιπ Τάουν (Νότια Αφρική), προετοιμάστηκαν για να εορτάσουν την εφετινή εορτή των Ευχαριστιών. Για το εγχείρημα: «Ο μικρός μου κήπος», μια ηλιόλουστη ημέρα του Απριλίου, οι εκπαιδευτές του κυριακάτικου σχολείου έστησαν, μπροστά από την εκκλησία, υπερυψωμένα παρτέρια, όπου τα παιδιά φύτεψαν λαχανικά. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, οι ενήλικες θαύμασαν τα παρτέρια με τα κρεμμύδια, τα μπρόκολα, τα κουνουπίδια και πολλά άλλα λαχανικά – που δεν ήταν ακόμη ορατά, αλλά, μικρές σημαίες, με παιδικές χειρόγραφες επιγραφές έδειχναν τι αναμενόταν για την κάθε σοδειά.

Είσοδος στην ενηλικίωση

Την Πρωτομαγιά, 38 νέοι, αδελφοί και αδελφές της κοινότητας του κεντρικού Κουμάσι (Γκάνα) εόρτασαν την είσοδό τους στην θρησκευτική πλειονότητα. Την Κυριακή αυτή, τα παιδιά του αποστολικού πεδίου δραστηριότητας του Κουμάσι πρόφεραν την ευχή της επικύρωσης και κατόπιν, ο υπεύθυνος Απόστολος Σαμουήλ Οπόνγκ Μπρέννα τους διένειμε την ευλογία, με την ευκαιρία της επικύρωσής τους. Βάση της θείας λειτουργίας ήταν ο λόγος από Εβραίους 13:15-16: « Διαμέσου αυτού, λοιπόν, ας προσφέρουμε πάντοτε θυσία αίνεσης στον Θεό, δηλαδή, καρπό από τα χείλη μας, που ομολογούν το όνομά του. Μάλιστα, μη λησμονείτε την αγαθοεργία και τη μεταδοτικότητα· επειδή, σε τέτοιες θυσίες ευαρεστείται ο Θεός». Η καλύτερη θυσία για τον Κύριο είναι να κάνουμε το καλό, εκφράστηκε ο υπεύθυνος Απόστολος. «Κάνετε ορατές τις καλές σας πράξεις, έτσι ώστε να μπορεί να βλέπει κάποιος σε σας, το Σωτήρα».

Οι επικυρούμενοι στο κεντρικό Κουμάσι (Γκάνα)

Κοιτάζοντας λίγο ...

Όταν δεν κοιτάζουμε αλλού, τότε μπορούμε να βλέπουμε καταστάσεις στις οποίες μπορούμε να βοηθήσουμε. Μικρή σημασία έχει αν λίγοι ή πολλοί κοιτάζουν, η βοήθεια γίνεται αποδεκτή με ευγνωμοσύνη: Στην Ουκρανία, τη Σιέρα Λεόνε ή τη Νοτιοανατολική Ασία.

Φωτογραφία: Ν.Ε. Σιέρα Λεόνε

Ο Απόστολος Σάνφα Σεζάι διαβεβαιώνει: Το νερό είναι καλό !

Στη Σιέρα Λεόνε, που είναι μια τροπική και υγρή χώρα, υπάρχουν επίσης εποχές ξηρασίας όπου οι βροχοπτώσεις γίνονται πιο σπάνιες και η γη γίνεται πιο ξηρή. Τότε, είναι ευλογία να έχεις ένα πηγάδι που αποθηκεύει νερό από την εποχή των βροχών. Γι' αυτό και οι κάτοικοι της Μπουμπούνα ήταν πολύ χαρούμενοι όταν ο Απόστολος Σάνφα Σεζάι, με την ευκαιρία της επίσκεψής του στην τοπική κοινότητα, έθεσε σε λειτουργία ένα πηγάδι που χρηματοδοτήθηκε από δωρεές. Αυτό αναφέρει η Νεοαποστολική Εκκλησία της Σιέρα Λεόνε στην ιστοσελίδα της.

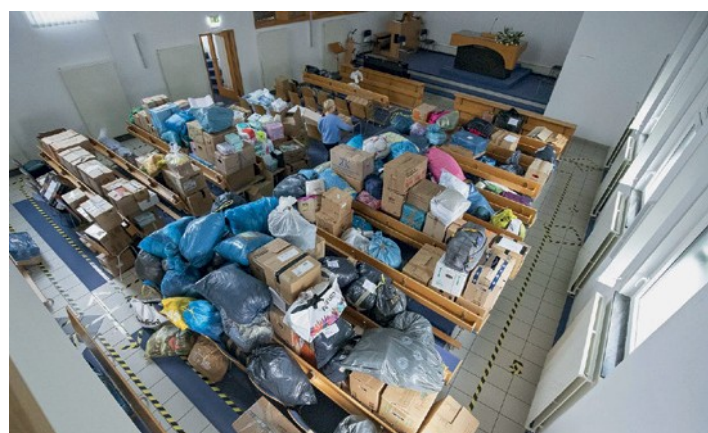
Βοήθεια για την Ουκρανία

Από το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία, έχουν αναληφθεί πολυάριθμες δράσεις βοήθειας, συμπεριλαμβανομένης και αυτής στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Για παράδειγμα, διάφορα πρόσωπα έσπευσαν γρήγορα επί τόπου για να φέρουν δωρεές σε είδος και να οδηγήσουν ανθρώπους με ασφάλεια σε άλλα μέρη. Οι κοινότητες επίσης αντέδρασαν με ταχύτητα φέροντας τη δική τους βοήθεια.

Η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στην Ολλανδία «Stichting Corantijn» συμμετείχε σε μια δράση βοήθειας για την Ουκρανία. Όταν ένας συνεργάτης της ελβετικής εταιρείας ποτάμιας κρουαζιέρας «Skylia AG», προσέγγισε την

φιλανθρωπική οργάνωση, αυτή δεν δίστασε να υποστηρίξει τη δράση του. Από τις 14 Μαρτίου, η εταιρία «Skylia AG» έθεσε στη διάθεσή της οργάνωσης ένα από τα πλοία-ξενοδοχεία που διαθέτει στο Ντίσελντορφ (Γερμανία), για την φιλοξενία προσφύγων, προκειμένου να δείξει στους ανθρώπους που έρχονται από την Ουκρανία, ότι είναι ευπρόσδεκτοι και μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς. Ωστόσο, οι εκατό πρόσφυγες που βρίσκονται στο πλοίο, πρέπει να σιτιστούν. Για τον λόγο αυτό, η φιλανθρωπική οργάνωση «Stichting Corantijn», σε συνεργασία με άλλες εταιρίες και ιδιώτες, δώρισε είδη καθημερινής χρήσης, καθώς και διάφορα είδη υγιεινής.

Η Νεοαποστολική Εκκλησία του Λάνγκεν (Γερμανία) ήταν αγνώριστη. Για τρεις ημέρες, αδελφοί και αδελφές από πολλές κοινότητες και μέλη μιας αστικής εκκλησιαστικής οργάνωσης, συγκέντρωσαν δωρεές σε είδος για τους καταυλισμούς προσφύγων στα σύνορα ανάμεσα στην Πολωνία και την Ουκρανία. Τακτοποιημένα εκ των προτέρων, συσκευασμένα σε κούτες και με πολύγλωσσες ετικέτες, τα εμπορεύματα συγκεντρώθηκαν στην εκκλησία, έτσι ώστε να υπάρχει συνωστισμός, όχι μόνο στους πλαϊνούς χώρους, αλλά και στην κύρια αίθουσα της εκκλησίας. Τέλος, χρειάστηκαν πολλά

Φωτογραφία: Marcel Felder, Reinhold Rus

Η κεντρική αίθουσα της εκκλησίας στο Λάνγκεν (Γερμανία) είναι γεμάτη από ανθρωπιστικές δωρεές

Κάτω: Ένα φορτηγάκι γεμάτο δωρεές σε είδος.
Δεξιά: Οι δωρεές ταξινομούνται, τυλιγόνται και επισημαίνονται

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Πλάουεν

φορτηγά για να προωθηθούν μέχρι τα σύνορα, ρούχα, παιδικά παιχνίδια, είδη υγιεινής, παιδικές τροφές, τρόφιμα και άλλα.

Όταν, μετά από μια οικουμενική προσευχή για την ειρήνη, ο υπεύθυνος της κοινότητας του Lebenszeichen απεύθυνε μια έκκληση βοήθειας για μια οικογένεια χριστιανών προσφύγων στο Μπάλι (Μολδαβία) κοντά στα ουκρανικά σύνορα, τα μέλη της Νεοαποστολικής κοινότητας του Πλάουεν (Γερμανία), συγκέντρωσαν επίσης αγαθά και είδη πρώτης ανάγκης. Σε διάστημα λίγων ημερών, συγκέντρωσαν ρούχα, είδη υγιεινής, εξοπλισμούς παιδικής φροντίδας, παιχνίδια και τρόφιμα, τα οποία ξεδιάλεξαν, συσκευάσαν, τοποθέτησαν ετικέτες και μετά τα έφεραν στο σημείο συλλογής της κοινότητας Lebenszeichen. Οι δωρεές ήταν τόσο πολλές που έπρεπε να οργανωθούν δύο κομβοί από μικρά φορτηγά για να διασχίσουν τα 1800 χιλιόμετρα, μέχρι την Μολδαβία. Και τις δύο φορές, στο ταξίδι αυτό συμμετείχε ο καθοδηγητής της Νεοαποστολικής Εκκλησίας του Πλάουεν. Την μεταφορά, υποστήριξε οικονομικά η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Νότια Γερμανία «human aktiv e.V.». Η μεγαλύτερη και πιο όμορφη ευχαριστία για όλες

Χάρη στους νέους κινητήρες, οι ψαράδες μπορούν να εργάζονται ξανά

Φωτογραφίες: NAC SEA Relief

αυτές τις προσπάθειες ήταν να βλέπεις τα χαρούμενα πρόσωπα των παιδιών, που άρχισαν αμέσως να παίζουν με τις μπάλες ποδοσφαίρου που τους προσφέρθηκαν.

Ένα νέο ξεκίνημα στη Νοτιοανατολική Ασία

Οι άνθρωποι που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές, όπως ο τυφώνας Οντέτ, δεν πρέπει να ξεχαστούν. Τον Απρίλιο, η Νεοαποστολική φιλανθρωπική οργάνωση «NAC SEA Relief» αναζήτησε λύσεις για να αποκαταστήσει τα προς το ζην των ψαράδων. Μετά την καταίγίδα, οι βάρκες και τα αλιευτικά τους εργαλεία είχαν καταστραφεί ή εξαφανιστεί και έτσι ήταν αντιμέτωποι με την πείνα. Η βοήθεια που λαμβάνουν συνήθως είναι βραχύβια: τροφή, νερό, ενδύματα – τίποτα που θα τους επιτρέψει να ξαναφτιάξουν τη ζωή του. Γι' αυτό, η «NAC SEA Relief» δώρισε κινητήρες και μετρητά, για την επισκευή των σκαφών, έτσι ώστε οι ψαράδες να μπορούν να βρουν εκ νέου τα μέσα προς το ζην.

Ι Διασχίζοντας μαζί τον δρόμο

Ο δρόμος που συνιστούσε να πηγαίνει ο ένας προς τον άλλον, γίνεται ο δρόμος που συνεχίζουμε μαζί. Τα τελευταία 22 χρόνια, το οικουμενικό έργο της Νεοαποστολικής Εκκλησίας έχει εξελιχθεί σημαντικά. Ένας από αυτούς που εργάστηκαν πολύ σε αυτό τον τομέα, μόλις συνταξιοδοτήθηκε.

Ένα ηλιόλουστο απόγευμα, μιας Πέμπτης, τα μέλη της ομάδας εργασίας «Διαθρησκευτικές και Διαομολογιακές Επαφές» (ΔΔΕ) και οι εκπρόσωποι του Συμβουλίου Χριστιανικών Εκκλησιών (ΣΧΕ) συναντήθηκαν στη Νεοαποστολική Εκκλησία της Φρανκφούρτης-Βόρεια. Επιθυμία τους ήταν να λάβουν πανηγυρική άδεια από τον Πρόεδρο των ΔΔΕ. Ο τελευταίος, λάμποντας από χαρά, υποδέχθηκε τους καλεσμένους – ενίοτε με ένα «χτύπημα» του αγκώνα, κάποιες φορές με μια ζεστή αγκαλιά. Ο Απόστολος σε ηρεμία, Βόλκερ Κύντλε, ήταν στο στοιχείο του.

« Ο οικουμενισμός δεν είναι ένα μαγικό ραβδί ! »

Μετά από μια μουσική εισαγωγή από ένα μικρό σύνολο εγχόρδων και την ανάγνωση ενός βιβλικού κειμένου από την διευθύντρια του ΣΧΕ, Κυρία Βερένα Χέιμς, ο επίσκοπος Πίτερ Γιόχανινγκ χαιρέτισε τους καλεσμένους. Μίλησε για τις αλλαγές που υπάρχουν παντού, ακόμη και στις Εκκλησίες. Οι αλλαγές αυτές δεν είναι πάντα θετικές.

«Ο οικουμενισμός δεν είναι ένα μαγικό ραβδί», παρα-

Η Verena Hammes, ο επίσκοπος Peter Johanning, ο Απόστολος Volker Kühnle, οι πάστορες Albrecht Haizmann και Reinhard Hempelmann

Εκπρόσωποι του Συμβουλίου Χριστιανικών Εκκλησιών

διάσημος ειδικός στις θρησκευτικές επιστήμες και αναγνωρισμένος ειδικός στην αποστολική σκηνή στην Ευρώπη, συμφώνησε με αυτή την ιδέα λέγοντας: «Η Νεοαποστολική Εκκλησία έχει γίνει θεολογικά κατάλληλη για Οικουμενισμό».

Ο Απόστολος σε ημερία Βόλκερ Κύχνλε συνόψισε τις νέες εξελίξεις με αυτά τα λόγια: «Ο δρόμος που συνιστούσε να πηγαίνει ο ένας προς τον άλλον, γίνεται ο δρόμος που συνεχίζουμε μαζί!» Ο απερχόμενος πρόεδρος ολοκλήρωσε και πάλι την παρουσίασή του με ευχαριστίες.

Προτιμότερη η κοινωνία από το διαχωρισμό

Κατόπιν, ο Απόστολος Περιφέρειας Ρούντιγκερ Κράουζε εισήλθε στην μικρή σκηνή και, μετά από μια σύντομη ομιλία, παρέδωσε την προεδρία της ΔΔΕ στον επίσκοπο Γιούργκεν Κράμερ.

Μετά το «Παλλάδιο» από ένα κουαρτέτο εγχόρδων, ακολούθησαν δύο ακόμη καλωσορίσματα, από τους πάστορες, Άλμπρεχτ Χάιζμαν (διευθυντή της ΔΔΕ της Βάδης-Βυρτεμβέργης [Γερμανία]) και Ρέινχαρντ Χέμπελμαν (προέδρου για 20 χρόνια της Προτεσταντικής Ένωσης για θρησκευτικά και φιλοσοφικά ζητήματα (*Evangelische Zentralstelle für Weltanschauungsfragen, EZW*) στο Βερολίνο [Γερμανία]). Με ευγνωμοσύνη, ο τελευταίος δήλωσε: «Η κατασκευή γεφυρών γενικά δεν είναι ένα βραχυπρόθεσμο, αλλά μακροπρόθεσμο έργο. Για 22 χρόνια, έχετε οικοδομήσει γέφυρες προς άλλες Εκκλησίες». Και ο Άλμπρεχτ Χάιζμαν εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Θεό: «Είθε να γεννηθεί κοινωνία εκεί που προηγούμενα υπήρχε χωρισμός και απομόνωση – πόσο μεγάλο είναι αυτό!»

Στο τέλος της συνεδρίας, οι συμμετέχοντες εξακολούθησαν να επωφελούνται από αυτή την κοινωνία, γύρω από ένα ποτήρι κρασί φιλίας.

δέχθηκε ο επίσκοπος Γιόχανινγκ, «αλλά είναι το ίδιο μια συνάντηση πέρα από τα όρια. Και χρειαζόμαστε αυτό το δεσμό μεταξύ μας». Και κατέληξε, λέγοντας: «Εάν υπήρχε ένα βραβείο οικουμενισμού στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας, ο Βόλκερ Κύχνλε, θα το είχε κερδίσει εδώ και πολύ καιρό.

Ώρα για αποχαιρετισμό

Κυριολεκτικά: Ήλθε η ώρα για άδεια – αυτός ήταν ο τίτλος της παρουσιάσής του, που προωθήθηκε με την εξής περιγραφή: «22 έτη στους κόλπους των ΔΔΕ, σε 22 λεπτά». Ο Απόστολος σε ημερία Βόλκερ Κύχνλε άρχισε την παρουσίασή του με ευχαριστίες και στην συνέχεια προσπάθησε να συνοψίσει σε 22 λεπτά αποσπάσματα από τον χρόνο που αφιέρωσε στις ΔΔΕ. Και αυτός επίσης ξεκίνησε μια Πέμπτη του 1999, όταν, ο τότε Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ, δημιούργησε την ομάδα Οικουμενισμός. Αποστολή του: Να προσδιορίσει σε ποιο βαθμό, οι δογματικές δηλώσεις της Νεοαποστολικής Εκκλησίας είναι συμβατές με τον Οικουμενισμό. Η δυσκολία: Ο προσδιορισμός των ουσιαστικών δογματικών δηλώσεων, σε μια εποχή δυσαρέσκειας μέσα στην Εκκλησία και προκαταλήψεων έξω από αυτήν. Ωστόσο, ο σήμερα συνταξιούχος, θυμάται τα καλά πράγματα:

«Το γεγονός ότι συναντήσαμε επικριτικούς, αλλά κυρίως καλοπροαίρετους συνομιλητές, το θεωρούμε ιδιαίτερο δώρο Θεού». Με τη δημοσίευση της «Κατήχησης» το 2012, ξεπεράστηκαν ορισμένες προκαταλήψεις. Σε πολλές περιοχές της Γερμανίας και σε όλο τον κόσμο, το ενεργό έργο του Αποστόλου Κύχνλε κατέστησε δυνατή τη συμμετοχή στα Συμβούλια Χριστιανικών Εκκλησιών – ήταν πραγματικά ένα βήμα του ενός προς τον άλλον. Ακόμη και ο καθηγητής Χέλμουτ Ομπτ,

Η ομάδα εργασίας Διαθρησκευτικών και Διομολογικών Επαφών, στο κέντρο ο νέος της πρόεδρος Γιούργκεν Κράμερ

Οι Απόστολοι Περιφέρειας συναθροίστηκαν στο Μπουένος Άιρες, με δύο χρόνια καθυστέρηση

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Νοτιού Αμερικής, Πίτερ Γιόχαννγκ

Αυτό για το οποίο μιλούν οι Απόστολοι Περιφέρειας !

Με δύο χρόνια καθυστέρηση, ολοκληρώθηκε η Διεθνής Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας στο Μπουένος Άιρες. Η ημερήσια διάταξη περιελάμβανε πολύ διαφορετικά θέματα – εδώ ακολουθεί μια επισκόπηση.

Στην πραγματικότητα, η Συνέλευση στην πρωτεύουσα της Αργεντινής, είχε προγραμματιστεί για την Πεντηκοστή του 2020. Αλλά, όπως ξέρουμε, η πανδημία που συνδέεται με τον κορωνοϊό, κατέστησε αδύνατα τέτοιου είδους ταξίδια και συναντήσεις, ακόμη και το πρώτο εξάμηνο του επόμενου έτους. Οι Απόστολοι Περιφέρειας μπόρεσαν να συναντηθούν για πρώτη φορά, μόνο, το Νοέμβριο του 2021 στη Ζυρίχη.

«Σκύβοντας επάνω σε αυτό το θέμα, διαπιστώσαμε πόσο ευρύ και βαθύ είναι. Δεν είναι αρκετό να πούμε απλώς ένα ναι ή όχι», είχε ήδη παλιότερα υπογραμμίσει ο Πρωταπόστολος. «Λαμβάνουμε τον απαραίτητο χρόνο για τις συζητήσεις μας και, αφού

ληφθούν όλες οι αποφάσεις, θα δημοσιεύσουμε μια ουσιαστική ιδέα, όπως ακριβώς κάναμε και με την τροποποίηση του ορισμού του αξιώματος το 2019».

Εξ αιτίας της Βαβέλ: Μία Αγία Γραφή, αλλά πολλές εκδόσεις

Το ζήτημα μιας αξιόπιστης μετάφρασης της Αγίας Γραφής με ένα σύγχρονο λεξιλόγιο έχει τεθεί στον κύκλο των αγγλόφωνων περιφερειών της Εκκλησίας. Εκεί χρησιμοποιείται η Νέα έκδοση Κινγκ Τζέιμς (NKJV), η οποία αντικατέστησε την κλασική έκδοση Κινγκ Τζέιμς το 2001. Ωστόσο, η αναθεώρηση αυτή χαρακτηρίζεται επίσης από μια παραδοσιακή γλώσσα.

Το αποτέλεσμα της επαγγελματικής ανάλυσης διαφόρων μεταφράσεων είναι ότι δεν υπάρχει τέλεια εναλλακτική. Η Νέα έκδοση Κινγκ Τζέιμς συνεχίζει να είναι έγκυρη για τη διδασκαλία και το λειτουργικό της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Εκτός του επίσημου πλαισίου, είναι ευπρόσδεκτη η μελέτη πρόσθετων μεταφράσεων.

Το ίδιο ισχύει, καταρχήν, για όλες τις χώρες: Εκτός από την επίσημη μετάφραση της Αγίας Γραφής για τη διδασκαλία και το λειτουργικό, είναι δυνατή η σύγκριση με πιο σύγχρονες εκδόσεις· σχετικά με το θέμα αυτό, συστάσεις θα κάνουν οι Απόστολοι Περιφέρειας.

Επόμενη στάση: Μάθημα θρησκευτικών

Στο πλαίσιο της συνεδρίας τους, οι Απόστολοι Περιφέρειας πληροφορήθηκαν επίσης για την πρόοδο που σημειώθηκε στην ανάπτυξη διδακτικού υλικού για τα παιδιά: μετά τη διάθεση μιας ολοκληρωμένης προσφοράς για τα παιδιά του κυριακάτικου σχολείου, στην οποία συμπεριλαμβάνονται έντυπο υλικό, διαδικτυακή πύλη και εφαρμογές για κινητές συσκευές, αναπτύσσεται μια συντομευμένη έκδοση. Αυτή απευθύνεται σε χώρες, κυρίως της Αφρικής, όπου η υποδομή δεν επιτρέπει τη διανομή της πλήρους έκδοσης σε κάθε παιδί. Εν τω μεταξύ, έχουν ξεκινήσει οι εργασίες που είναι σχετικές με το παιδαγωγικό υλικό που προορίζεται για τα μεγαλύτερα παιδιά που έχουν αρχίσει τα μαθήματα της κατήχησης.

Το θέμα της διδασκαλίας κατέχει μια σημαντική και ιδιαίτερη θέση στην καρδιά του Πρωταποστόλου

Σνάιντερ. «Διδάσκετε τους αδελφούς υπηρεσίας και δημιουργείστε κυριακάτικο σχολείο για τα παιδιά, σε όλες τις κοινότητες», εκφράστηκε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας, κατά τη Συνέλευση των Αποστόλων της Αφρικής, την Πεντηκοστή του 2015, στη Ζάμπια, συνοψίζοντας το πρόγραμμά του.

«Έχω συνειδητοποιήσει ότι πρόκειται για μια μεγάλη πρόκληση, αλλά πιστεύω ότι, μαζί με τον Θεό, τίποτα δεν είναι αδύνατο!».

Μοιράζοντας τις ευθύνες

Στη συνέχεια, υπήρξε αυτή η ιδιαίτερη ιστορική στιγμή: Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ κάλεσε τους Αποστόλους Περιφέρειας να ψηφίσουν με μυστική ψηφοφορία υπέρ ή κατά μιας οικονομικής επιτροπής για την Εκκλησία. Αυτή θα έχει ως αποστολή, στο μέλλον, να συμβουλευεί και να βοηθά τον Πρωταπόστολο, με εντολή, στις οικονομικές υποθέσεις της παγκόσμιας Εκκλησίας. Το σύνολο των Αποστόλων Περιφέρειας ψήφισε, με μυστική ψηφοφορία, τους Αποστόλους Περιφέρειας Μαρκ Βολ (Καναδάς), Μάικλ Έριχ (Νότια Γερμανία), Ιωσήφ Οπέμπα Εκούγια (Ανατολική Αφρική) και τον Απόστολο Ρόμπερτ Γουόρσιπ (Νότια Αφρική).

«Εκφράζω την μεγάλη μου ευγνωμοσύνη για αυτή την απόφαση», ομολόγησε ο Πρωταπόστολος μετά το πέρας της ψηφοφορίας. Ήταν κάτι που τον απασχολούσε εδώ και πολύ καιρό: Επιθυμούσε να μοιραστεί την ηγεσία του στην Εκκλησία, η οποία συνδέεται με την χειροτονία του ως Πρωταποστόλου, με ένα εκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο, κυρίως και ειδικά για οικονομικά θέματα.

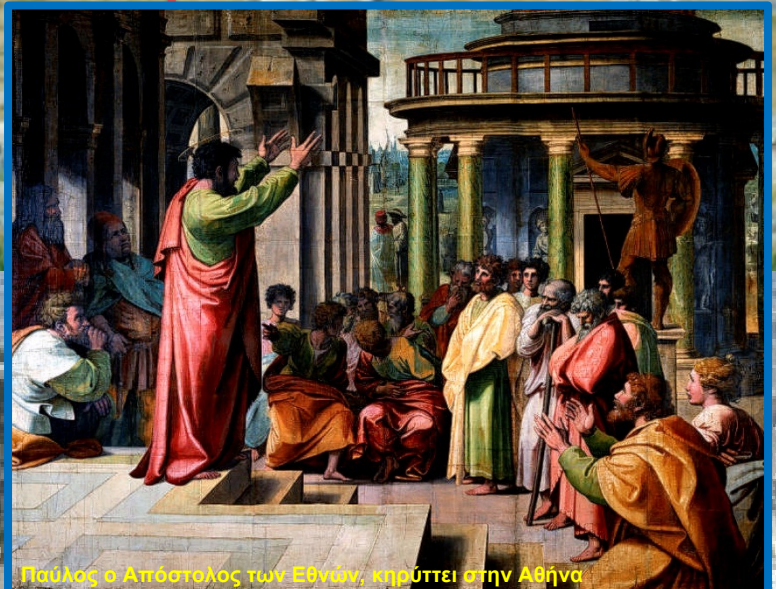
Η φρεσκάδα του κλιματιστικού δεν επηρέασε την ατμόσφαιρα

Ο αρχαιολογικός χώρος των Φιλίππων

Παύλος ο Απόστολος των Εθνών

Ξεπέρασε κάθε προσδοκία και κάθε φαντασία η αναγγελία ότι πρόκειται να μας επισκεφτεί ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ, στην κοινότητα της Αθήνας, και να τελήσει στην εκκλησία μας την θεία λειτουργία της Κυριακής 2 Απριλίου 2023, η οποία είναι η Κυριακή των Βαΐων, για τη Δύση. Έτσι λοιπόν, σχεδόν 2000 χρόνια μετά από τον Απόστολο Παύλο, ένας απεσταλμένος από τον επουράνιο Πατέρα, θα επισκεφτεί την χώρα μας, τον τόπο από τον οποίο εισήλθε ο χριστιανισμός στην Ευρώπη. Μετά την πρώτη έκπληξη και τις εκδηλώσεις χαράς, όλη η κοινότητα, όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές, μαζί με τους αδελφούς υπηρεσίας, στρωνόμαστε στη δουλειά, έτσι ώστε να είναι όλα έτοιμα για την ημέρα εκείνη, την οποία πλέον περιμένουμε με ανυπομονησία. Όσο και αν φαίνεται μεγάλο το χρονικό διάστημα που μας χωρίζει, δεν ξεχνάμε ότι ο χρόνος περνά πολύ γρήγορα και είμαστε βέβαιοι ότι, με την βοήθεια του Κυρίου, όλα θα είναι έτοιμα και με τον καλύτερο τρόπο, στην ώρα τους...

Παύλος ο Απόστολος των Εθνών, κηρύττει στην Αθήνα

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ

Ο Άρειος Πάγος